

Proleko[?]



Tuotantotalouden Kilta Prodekon aikakauslehti 5~2001



Pääkirjoitus

Vaalit on aina valinnan paikka. Ja kun valinta ei satukaan omalle kohdalle se kirvelee aina, vaikka sitä ei ulospäin näyttäisikään. Saattaa tuntua siltä, että kaverit ovat pettäneet ja muutenkin koko maailma näyttää olevan vastassa. Suunnitelmat seuraavan vuoden osalta muuttuvat täysin, tai siltä ainakin hetkellisesti tuntuu. Kun vuoden aikana seuraa valittuja kavereitaan, niin huomaa kuitenkin, että elämään mahtuu paljon muutakin. Tarkkaillaessa hallitustoimintaa tulee ehkä siihen tulokseen, että ei tuo homma olisikaan minulle sopinut tai sitten voi käydä niin kuin minulle - homma alkaa kiinnostaa entistä enemmän. Kynnys kuitenkin asettua uudelleen ehdolle ja vielä "uusien" ihmisten kanssa on ison harppauksen vaativa. Tällä kertaa harppaus tosin kannatti ja hallitusvuodesta on jäänyt käteen paljon kokemuksia, paljon uusia naamoja ja hyvä mieli siitä, että tuli kuunneltua sitä sisältä huikkailevaa ääntä, joka käski olla luovuttamatta.

Eli mitä ihmettä tässä nyt oikein jahkailen? No, tarkoituksena oli toivottaa

- * uudelle hallitukselle loistokasta vuotta
- * toimihenkilöille tsemppiä tehtäviin
- * viroitta jääneille energiaa löytää muita aktiivisuudenkäyttökohteita
- * Juholle innovatiivisuutta ja jämäkkyyttä tulevaa päätoimittajakautta varten.

Lisäksi haluaisin kiittää kaikkia teitä, jotka olette auttaneet näiden viiden numeron kasaamisessa. Erityiskiitokset toimittajilleni Juholle, Eskolle ja Jannelle, erinomaiselle valokuvälähteelle Liisalle, urheilutoimittajalle Tepolle, kaikenlaisissa ongelmatilanteissa auttaneelle Terolle, kaikille lehdessä tänä vuonna debytoineille ja varsinkin Sinulle!

Helena

Sisältö - Proleko? 5~2001

Pääkirjoitus.....3 Helena avautuu tällä palstalla viimeistä kertaa	Tutapäivät Tampereella.....22
Sisältö.....4	Kirjallinen Syksy24 proleko?n toimittaja on tällä kertaa tutustunut tutalaisten kirjallisiin tuotoksiin
Uuden puhiksen tervehdys.....5	Tuta-talo - totta vai tarua?.....26
Edarissa tapahtuu.....6	Boordi painaa pitkää CM:ää.....28
Mitä Prodekon Seniorikilta ry tekee?.....7	Proffatreffi.....30 Tällä kertaa voit tutustua logistiikan professoriin Kari Tanskeseen
Fuxin matka ESTIEMin ihmeelliseen maailmaan.....8	Kähmintää vai kilta- demokratiaa?.....32 Singulariteetti pakinoi aiheena edesmenneet vaalit
Don Quijote ja Sancho Panza.....10 Eli taistelu tuulimyllyjä vastaan kohti Diskonttausta	Valtakunnallisessa teekkari- jäynäkilpailussa.....34 Prodekon joukkue selvitti tiensä jäynä- mittelöihin. Hyviä tarinoita!
Puolikkaalla pitkällä.....12 Toimittajamme erikoisraportti Moskovasta	No momentum? No hätä!.....38 Tuomas Maisala esittelee Innolinkoa, yrittäjien kiltistä-
VirtuaaliTUTasta.....15	Valmistuneet.....39
Hallituskuulumisia, osa II.....16	Laszlo vs. Prodeko.....40
Kävimme(kö) Tampereella.....19 Erityisen arasta aiheesta johtuen julkaisemme kirjoituksen poikkeuksellisesti nimimerkillä	
Sisäistä insinööriä etsimässä.....21	

Julkaisija	Tuotantotalouden Kilta Prodeko ry
Päätoimittaja	Helena Lakervi
Toimittajat	Esko Eerola Juho Juopperi Janne Väänänen

Kansikuva	Prodekon ensimmäinen ja seuraava puheen- johtaja Diskonttauksessa
------------------	---

Uuden puhiksen tervehdys

Vuosi alkaa olla loppuillaan ja pikkujuljia on aika siirtää katse horisonttiin, ensi vuoden suunnitelmiin. Vuodenvaihdte tarkoittaa vaihtoa myös kiltatoimijoissa ja ensi vuodeksi kiltaa eteenpäin viemään valittiinkin jo uusi hallitus ja toimihenkilöt. Kiitokset kaikille ehdokkaille ja äänioikeuttaan käyttäneille, teidän ansiostanne killalla on joukko innokkaita toimijoita myös ensi vuonna!



Kiitokset myös osakseni saamasta luottamuksesta.

Tehdessäni päätöstä hakea Prodekon puheenjohtajaksi käytn muutaman tovin miettien, mitä Prodeko minulle oikeastaan merkitsee. Tiesin sen toki olevan

minulle tärkeä, mutta lähdin kuitenkin erittelemään aihetta.

Fuksina kilta toimi tukenani itsenäisen elämäni ensiaskeleissa, auttoi pääsemään opiskelun ja opiskelijaelämän makuun sekä kasvatti minusta teekkarin. Nykyään Prodeko merkitsee minulle kavereita ja rakkaita ystäviä, juhlia ja mukavaa yhdessä oloa. Kilta myös tukee ammatillista kehittymistäni sekä kansainvälistymistäni. Ja tämän kaiken lisäksi kilta toimii myös etujärjestönäni vaikuttaen mm. saamani opetuksen laatuun ja kehittämiseen.

Killan toimintaportfolio on siis hyvin laaja. Prodekon lonkerot ylettyvät viihteestä ammatilliseen toimintaan ja sosiaalisesta networkista etujärjestötoimintaan. Mutta onko killan toiminnalla mitään rajoja? Toki on. Ensimmäisenä mieleeni tulee ikuisuuskysymys kysynnän ja tarjonnan kohtaamisesta. Viime vuosina on kiltatoiminnassa puhuttu paljon määrän korvaamisesta laadulla tapahtumien ja toiminnan ylitarjonnan välttämiseksi ja entistä onnistuneempien elämysten aikaan-

saamiseksi. Rajallisen kysynnän lisäksi on tarjonnan luomiseksi käytössä vain rajallinen määrä resursseja – niin tekijöitä kuin taloudellisia resurssejakin.

Kaikkea siis ei voida tehdä, vaikka mieli ehkä tekisikin. Toimintaportfoliota pitää hallita – onpas trendikästä ;-). Välillä on aika fokusoida ja välillä laajentaa toimintaa. Välillä on aika tehdä uusia toiminnallisia aluevaltauksia ja luopua vanhasta, ja välillä vaalia perinteitä. Unohtamatta tietenkään jatkuvuuden merkitystä – ei pyörää joka vuosi kannata keksiä uudestaan. Toiminnan kehittäminen ilman jatkuvuutta on vaikeaa.

Mutta mitä killan sitten tulisi tehdä? Mikä on killan tarkoitus? Miten asioita tulisi priorisoida? Näitä kysymyksiä on pohdittu Prodekon strategiatyöryhmässä kuluneen vuoden aikana.

Kilta antaa eväitä elämään. Se, mitä nämä eväät ovat, elää ja muuttuu ajan myötä. Ajat muuttuvat ja ihmiset killan vaikutuspiirissä vaihtuvat. Kilta kehittyy. Tärkeää kuitenkin on, että kilta toiminnallaan heijastaa kiltalaisten sen hetkistä olemusta ja pyrkii vastamaan jäsenistönsä kulloisiinkin tarpeisiin.

Nyt nostankin esiin kysymyksen: Mitä Prodeko merkitsee juuri sinulle ja miten toivoisit sen ilmentyvän ensi vuonna? Tule rohkeasti nykäisemään hihasta ja kertomaan näkemyksesi, niin viedään kilttaa ensikin vuonna ”oikeaan” suuntaan.

Hyvää loppuvuotta itse kullekin!

Merja Nurminen – puhis 2002

merja.nurminen@hut.fi

050-323 7515

Edarissa tapahtuu

Tällä palstalla Prodekon edaattorit kertovat kuulumisia TKY:stä. Kohtahan edarissa taas valta vaihtuu ja uudet kak-sivuotiskautistajamme pääsevät kertomaan kuulumisia Proleko?n sivuilla.

Kesälaitumiltaan palattuaan edustajisto pääsi mieluisaan tehtävään yhdessä kiltojen kanssa, muuramaan ylioppilaskunnan uuden asuntolan, Heinävaaran peruskiveä. Kerrankin jotain käsinkosketeltavaa tulosta! Pian oli kuitenkin edessä paluu edarityön arkeen ja kokoushuoneiden sisäpuolelle.

Syksyn kokouksissa on käsitelty ennen kaikkea alayhdistysten sääntöjä, varsinkin rekisteröityneiden kerhojen osalta. TKY:hän suosittaa alayhdistyksiään rekisteröitymään, jo pelkästään vastuiden yms. selkeyden vuoksi, mutta samalla ylioppilaskunta haluaa huolehtia teekkarikunnan yhtenäisyydestä ja mm. kerhojen toiminnan teekkarimaisuudesta. Sen vuoksi kilta-, kerho- ja muu yhdistys -rekisteriin liitettävien yhdistysten tulee noudattaa tiettyjä pääperiaatteita, mm. päättävävaltaisten jäsenten ja varojen käytön osalta. Ongelmana asiassa on ollut TKY:n ry-mallisääntöjen puute, jonka vuoksi kokouksissa on monesti tarkkaan pohdittu nyt jo rekisteröityneiden kerhojen kriteerien täyttymistä. Kaikki tämä kuulostanee enemmän pykälästien intohimolta, kuin teekkaritoiminnalta, mutta käytännössähän ylioppilaskunnan toiminta on juuri kerhojen toimintaa, ja siksi edarissa on todella annettu painoa sen laadun varmistamiselle.

Kiltarekisteriin pyrkiminenhän on oman Prodeko ry:mmeikin edessä seuraavassa edustajiston kokouksessa. Käytännössä asia piti hoitaa jo alkusyksystä, mutta byrokratia on hidasa... Ennakkotiedot asian suhteen ovat kuitenkin lupaavia, joten eiköhän sitä taas pian kuuluta teekkariryhteisöön ihan virallisestikin ;)

Toinen iso asia syksyn mittaan ovat olleet luonnollisestikin uuden edarin vaalit. Onneksi olkoon läpikäymisestä Anni, Vellu ja Jarno! Sen lisäksi voimme kaikki kiittää Spedeä hyvästä ehdokashankinnasta, jonka avulla saimme taas kokoomme nähden erinomaisen tuloksen. Uusi poppoo aloittaa toimintansa uusin voimin jo tämän vuoden puolella, tsemppiä vaan tulevalle kaudelle.

Vuoden vaihteeseen liittyy myös vaihdoksia muissa elimissä, mm. ylioppilaskuntien liitossa SYL:ossa, jonne oman Ylioppilaskuntamme tämänhetkinen puheenjohtaja Katri Makkonen on hakemassa puheenjohtajaksi. Toivotaan, että pitkästä aikaa saataisiin hieman teekkariväriä SYL:on keulaan.

Lasse, Heikki ja Jarno

Mitä Prodekon Seniorikilta ry tekee?

Jaa-a, sen haluaisi moni tietää. Erikoisreportterimme Jaana Löppösen-Oja kävi haastattelemassa Bisnes miestä, tuota tarunhoitoista Seniorikillan Ensimmäistä Jäsentä.

JLO: Mitkä ovat Seniorikillan pääaktiviteetit?

Bi\$M: Poliittinen vaikuttaminen ja jäsenpalvelut.

JLO: Voisitko hieman täsmentää?

Mi€\$: Nyt Suomen pankin johtokuntajärjestelyjen jälkeen aiomme pitää syyskokouksen 3.12.

JLO: Miten palvelette jäsenistöämme?

BM: Järjestämme vuosittain mm. ilmaisen Maledii-vikuukauden, Grillibileet, sekä Seniori-iltamat Sika-juhlien yhteydessä.

JLO: Mitä Grillibileissä tapahtuu?

BizMan: Varjelemme jäsenemme yksityisyyttä. Sanottakoon sen verran, että iltat ALKAA yhteistilaisuudella opiskelijoiden ja Tuta-osaston kanssa, vieläpä jollain asiapitoisella pohjustuksella höystettynä.

JLO: Ketkä pyörittävät Seniorikillan toimintaa?

BeeMan: Neuvosto ja Hallitus. Neuvostoon kutsumme kulloinkin yhteiskunnassa vaikuttavat selväjärkisimmät toimitusjohtajat ja ministerit, Hallitukseen valitaan syyskokouksessa kaksi uutta seniorijäsentä ja kaksi uutta Prodekon ehdottamaa jäsentä kaksivuotiskaudeksi neljän toista vuotta istuvan lisäksi. Hallitus pyytää myös Prodekon hallitukselta virka-apua juhlien järjestelyissä.

JLO: Ketä konkreettisesti istuu tällä hetkellä toimielimissä?

BoneyM: Varjelemme Neuvoston jäsenten yksityisyyttä, Hallitukseen kuuluu Jarno Alhonen (joku Prodekon v. 2000 ehdottama tyyppi), Timo Ala-

Risku (opiskelija), Karlos Artto (seniori ja proffa), Heikki Kivilaakso (opiskelija), Sami Lampinen (seniori), Meiju Nurminen (opiskelija), Riku Rantanen (seniori) ja Riku Österman (seniori ja puhis).

PLO: Mitä tapahtui Täffällä 29.3.?

BokeMon: Eeei mitään kummempaa...

JLO: Kuulin, että silloin oli paikalla kaikki yhteiskunnan keskeiset vaikuttajat Seniorikillan kutsumina.

BM: Ei ollenkaan, eihän Tasavallan Presidenttikään ollut paikalla!

JLO: Ainakin sen kuulin, että n. puolet Prodekon historian puheenjohtajista sekä paljon eri vuosien hallitusten jäseniä istuivat sitseissä ja lauloivat riettaita lauluja!

BizM: En kommentoi.

JLO: Entä jatkosuunnitelmat? Kuulin, että hallitus on vaihtumassa ja uusi vuosi tuo tullessaan uusia aktiviteetteja, jossa poliittisen maailman, rahoitusmaailman ja akateemisen maailman agendat suunnitellaan uusiksi.

BM: Ei mutta! Kylläpä aika rientää, täytyypä tästä mennä....

Seniorikilta – toinen tilaisuutesi!

Vanhenitko liian nopeasti? Mistä se N siihen tupsahti vuosikurssiksi? Haluaisitko vieläkin lähteä teekkaribussiin exeuille? Seniorikilta on toinen tilaisuutesi, jos et ottanut ensimmäisestä kaikkea irti!

*Tervetuloa toimintaan mukaan,
Riku Österman*

Fuxin matka ESTIEMin ihmeel- liseen maailmaan

NEW VISION

- Antti Suorsa
- 1.9.1980
- Rovaniemi, Finland
- Exchange student in South Africa 1997-98
- Army 2000-2001
- Started studies at DIEM, HUT september 2001

*Ensimmäiset huhut jostain ulkomailla järjestettävistä kokouksista kantautuivat korviini tennispalatsiin suuntautu-
neella Suomenlinnan vierailulla. Laura ja Maija kertoivat meille hauskaista reissusta, jossa istutaan aamusta kokouk-
sissa, illalla juhliitaan ja nukutaan todella vähän. Ja kun vielä kuulin, että seuraavan CM:n tapahtumapaikkana olisi
Budapest, olin valmis uhraamaan merkittävän osan nykyisestä elinbudjetistani ja ilmoitin oitis halukkuuteni lähteä
mukaan. Halukkaita oli toki muitakin, joten ikävä kyllä kaikki eivät päässeet mukaan. Loppujen lopuksi hallituksen*

*suorittaman arvonnan ja muiden mielenkiintoisten vai-
heiden jälkeen Helsinkiä edustavaksi seurueeksi muodos-
tui seuraavanlainen poppoo: Laura ja Jukka Helsingin
virallisilla paikoilla, Maija Working Groupin johtajana,
Jasse vanhana boardin jäsenenä, Ami nykyisenä ja alle-
kirjoittanut ylimääräisellä paikalla.*

Laura, Maija ja Jukka ottivat varaslähdön ja lähtivät tutustumaan Budapestin nähtävyyksiin jo päivän ennen CM:n alkua torstaina. Jassen kanssa lensimme paikalle perjantaina ja päästyämme asuinpaikkana toi-
mineelle hotellille ja selviytyttyämme ilmoittautu-
mishärdellistä saimme kuulla, että kohta lähdetään
bileisiin. Siitä eteenpäin ohjelmaa riitti ja nukkumi-
nen jäi hyvin vähälle aivan kuten oli luvuttakin.

Ensimmäisen illan bileet menivät vähän kierrellessä ja katsellessa ja välillä esittäytyessä jollekin tuta-opis-
kelijalle, jostain päin Eurooppaa. Olut oli kuitenkin järkyttävän halpaa (~7mk tuoppi), joten tanssitaidon kehittäminen ei käynyt lompakon päälle. Seuraavana aamuna paljastui sitten CM:n karu todellisuus, kun herätys oli 6.30 ja 1. General Assembly alkoi kahdek-
san aikoihin, tai piti alkaa. Kulttuurierot etelän ja poh-
joisen välillä nimittäin tulivat taas esiin, kun bussin oli esim. määrä lähteä 7.30, paikalla olivat pohjois-
maalaiset ja saksalaiset, muut tulivat sitten kun ehti-
vät. Kun kokous viimein saatiin alkamaan valvoi Laura

haukansilmin ettei kukaan nukkunut, muutenkaan ei nukkuminen huvittanut, koska aina kun joku nukkui nousiin ylös laulamaan ESTIEM-laulua. Uusi tutta-
vuus, jonka oppi kohtalaisen äkkiä, kun sitä ensimmäi-
sen päivän aikana laulettiin parikymmentä kertaa.
Ensimmäiset päivät menivät mukavan kiireisisti, päivät olivat täynnä ohjelmaa ja illalla bileet jatkuivat pikkutunneille. Välissä ehdittiin nähdä myös kaunista Budapestin kaupunkia esim. yökiertoajelulla.

Working Groupiksi valitsin hetken mielihoiteesta New Visionin, kun Laurakin toivoi, että siellä olisi joku Hel-
singistä. Siinä sitten uutta Vision-projektia suunnitel-
lessa tapahtui jotain, joka sai meikäläisen heittäämään kaikki lähitulevaisuuden suunnitelmat romukoppaan ja päätin hakea uuden Vision-projektin vetäjäksi. Illalla



Suomalaiset juhlimassa Antin ja Jukan uusia virkoja



Jukka ja Laura romanttisella illallisella

sain kuulla, että Jukka oli hakemassa Exchange-projektin vetäjäksi. Seuraavaksi päiväksi meidän piti molempien tehdä PowerPoint-esitys itsestämme. Niinpä otimme pullon punkkua ja kokoonnuimme läppäriin äärelle, kun molemmat vielä käytimme PowerPointia ensimmäistä kertaa ei tulos voinut olla muuta kuin loistavaa, molemmat tulimme valituiksi.

Matkan ehdoton kohokohta oli maanantaina, kun ensin kävimme nauttimassa ravintolassa hyvää ruokaa, viiniä ja unkarilaisia kansantansseja. Unkarilaisen illan jälkeen oli hotellin käytävällä ihan mielettömät jatkot, jotka allekirjoittaneella jatkuivat vielä seuraavankin päivän, samalla tuli perustettua uusi alayhdistys nimeltään DAD CM (tällä hetkellä 4 jäsentä). Illan hittejä olivat Yogi-bear, jonka varsinkin saksalaiset ottivat omakseen ja This is number one. Harmittavana takaiskuna kellään ei ollut Pääkirjaa mukana, joten laulut rajoittuivat niihin muutamiin, mitkä osattiin ulkoa.

Tiistaina CM huipentui gaala-illalliseen, jossa ruoka oli uskottoman hyvää ja viini ilmaista :). Minusta ei lähtenyt enää siinä vaiheessa pihastakaan ääntä, joten pystyin täysin huoletta keskittymään ruokaan ja juomaan.

Kaiken kaikkiaan Budapestin reissusta jäi käteen paljon uusia ystäviä ympäri Eurooppaa, paljon positiivisia muistoja ja puolitoista vuotta kestävä nakkivisionin merkeissä.

Antti Suorsa

Sanasto

Vaikka ESTIEM pyrittiinkin pitämään vapaana lyhennehirviöistä uusien aktiivien mukaantulokynnyksen alentamiseksi, jotain käsitteitä sinnekin on juurtunut. Näiden tunteminen helpottaa luettavaa:

ESTIEM = European STudents of Industrial Engineering and Management

CM = Council Meeting, ESTIEMin puolivuositainen sääntömääräinen n. 150 hengen kokous.

WG = Working Group, työryhmä, jossa keskitytään yhden projektin (esim. Vision-seminaarit, TIMES) asioihin.

WG Leader = Jokaisella WG:lla on kaksi vetäjää, joita kutsutaan tällä nimellä.

GA = General Assembly, ESTIEMin yleiskokous, joka kostuu jokaisen jäsenryhmän kahdesta edustajasta. Täällä tehdään kaikki viralliset päätökset, kuten äänestykset.

Board = ESTIEMin viisihenkinen hallitus, johon vuonna 2001 kuuluu allekirjoittaneen lisäksi Martijn van Acker ja Rogier de Jonge Hollannista, Frank "Sigg" Segtrop Saksasta ja Björn Johansson Ruotista.

PL = Project Leader, jostakin tietysti ESTIEMin projektista pääasiallisessa vastuussa oleva henkilö

Member = ESTIEMin varsinainen jäsen. Jäsen on aina opiskelijaryhmä, kuten Prodeko. Kaikki Prodekon jäsenet ovat automaattisesti siis myös ESTIEMin jäseniä.

Observer = ESTIEMin tarkkailijajäsen. Jäsenyyttä hakeva ryhmä on ensin vuoden ajan tarkkailijajäsenenä, ennen kuin he voivat hakea varsinaista jäsenyyttä.

Alumni = Valmistunut ESTIEM-aktiivi. Nimike kattaa myös aktiivisen ESTIEM-uransa lopettaneet, esim. entiset boardin jäsenet.

ESTIEM song = Löytyy Pääkirjasta.

Ami

Don Quijote ja Sancho Panza

eli taistelu tuulimyllyjä vastaan
kohti Diskonttausta

Olipa kerran kaukaisessa (riippu tosin lukijan sijainnista) maassa nimeltä Otaniemi iloinen joukko tuotantotalouden opiskelijoita, joilla oli Prodekoksi kutsuttu kiltta. Kerran tässä joukossa virisi suuruudenhullu ajatus: "Järjestetäänpä 350:n hengen vuosijuhlat pienen pienelle, mutta sitäkin arvokkaammalle killallemme!". Tästä jokseenkin suurellisesta visiosta sai alkunsa Tuotantotalouden Kiltta Prodeko ry:n 35. tai ensimmäiset (riippuu tulkinnasta) vuosijuhlat. Projektin vetäjänä ja järkensä menettäneenä Don Quijotena tehtävään rekrytoitiin luonnollisesti Prodekon Sisä-KuMi ja uskollinen, vähemmän kajahtanut, aseenkantaja Sancho Panzahan oli tietenkin rakkaan kiltamme isäntä.

Aikaa juhlan järjestelyihin piti olla suorastaan ylen määrin, sillä juhlapäivä päätettiin lauantaiksi loka-kuun 20. päivä. Vuosijuhlapaikka saatiin varmistettua jo maaliskuussa ja sankarimme tuudittautui vaaralliseen hyvän olon tunteeseen. Kesän mittaan Don Quijote saavutti armeijoiheen suuria voittoja, kun vuosijuhliin kerättiin sponsorirahoja. Tuulimyllyt eivät näyttäneet olevan häävejä vastustajia. Vaikka globaali markkinatalous näytti pahoja myrskyn merkkejä perinteisesti prodekolaisia suosineelle IT-teollisuudelle, onnistui juhlien rahoitus jopa ennakoitua paremmin.

Koska kunnan seikkailussa ei kaikki suju suunnitelmien mukaan, ei Don Quijotekaan säästynyt ongelmilta. Jo alkutai paleella sankarimme



kohtasi villisti pyörivän tuulimyllyn, joka heitti jatkuvalla syötöllä yhä hurjempia määriä Prodekon seniorikiltalaisia juhlakansaan mukaan. Tiukkojen rauhanneuvotteluiden jälkeen sankarimme pääsivät jatkamaan matkaansa, mutta mukaan oli tarttunut peräti 130 edsmennyttä prodekolaista.

Vielä ei kuitenkaan ollut aika huokaista, sillä lisää haasteita matkan varrelle tuli jo hyvin pian. Don Quijote huomasi, että hänelle tulisi suuria vaikeuksia saada majoitettua 350 epästabiliissa tilassa olevaa juhlijaa nauttimaan puuduttavia juomia ja tanssimaan itseään henkiveveriin yön pikkutunneilla, eli jatko- paikka muodostui suureksi kompastustuulimyllyksi. Onneksi raivokkaan etsinnän jälkeen tiedustelijat paikallistivat sopivan kohteen. Urhoollisella etujoukkojen uurastuksella siitä saatiin lopulta juuri kriittisellä hetkellä tarkoitukseen soveltuva tila, jossa riehakas juhlinta sai alkaa alkuillan hienostelun jälkeen.

Mutta eipä kiirehdiä asioiden edelle. Vielä oli paljon tehtävää, jotta päästäisiin pitopöydän ääreen ja ilolimen makuun. Don Quijote otti siis tuulimyllyä siivistä kuin harkkää sarvista ja jatkoi taistelua. Hänen onnistui löytää paikalle peräti kolme ryhmää trubadureja, joista yksi joukkio onnistui kaappaamaan mukaansa jopa tanssityttöjä. Ovelien järjestelyjen jälkeen pitopöytään onnistuttiin kaappaamaan kokonainen farmillinen kanoja ja



samalla keikalla käytiin tarkastamassa herkut valmistava majatalo, joka todettiin kelvolliseksi.

Koska juhla ei ole mitään ilman vieraita, kutsui Don Quijote tovereineen paikalle niin oman killan väkeä kuin muita eriskummallisempiakin kulki-joita.

Vielä juhlaa edeltävänä päivänä kaikki näytti hyvältä ja sankarimme taistelukunto oli säilynyt kohtuullisena. H-hetkellä kuitenkin huomattiin, että taisteluiden voitto ei vielä takaa menestystä koko sodassa. Alkoi viimeinen ja suuri kamppailu kokonaista tuulimyllyarmeijaa vastaan. Raa'an ja uhrauksia vaatineen myllytyksen jälkeen sankarimme lopulta pääsivät ratsastamaan päämääräänsä ravintola Pörssiin. Huohottava ja taistelun tiimellyksessä räjähtänyt kaksikko seiso i viimeisen ponnistuksen kynnyksellä kahdensadan ruusun ja kahden lipputangon kanssa. Urheilla satureilla alkoi niskaa ju ponoittaa ja pala nousta kurkkuun. "Vieraat ovat tulossa tunnin kuluttua ja homma on hanskassa, mutta hankat ovat hukassa!"

Onneksi huoltojoukot pitivät päänsä kylmänä ja muutaman rauhoittavan taikajuomakulauksen jälkeen sankarimmekin pääsivät itsensä kanssa tasapainoon. Siis juhlat alkakoon, nyt ei enää nurkissa lymyileville tuulimyllyille voi mitään.

Suureksi hämmästyksekseen Don Quijote huomasi illan muuttuessa yöksi, että juhlan sujuivat ja näytti jopa siltä, että jotkut juhlijat viihtyivät. Ruoka, juoma, laulu ja tanssit humalluttivat juhla kansen ja soturit. Trubaduurit soittivat ja väki juhli. Jossain vaiheessa vankkurit kuljettivat juhlijat jatkamaan ilonpitoa seuraavaan osoiteeseen, missä meno vain yltyi.

Don Quijote seurasi juhlintaa ja yritti yhdessä Sanchon ja muiden satureiden kanssa estää tuulimyllyjä häiritsemästä menoa. Joitain pieniä yllätyshyökkäyksiä



myllyt onnistuivat järjestämään, mutta pääosin hyvä vartiointi tuotti tuloksia ja juhlat jyräsivät kuin roomalainen legioona kohti aamun sarastusta ja silliaamiaista.

Juhlijoiden jo väsyttävä alkoi kuitenkin varsinainen rutistus, kun yön tuoksinassa runnellut paikat siivottiin ja alettiin järjestää aamupalaa väsyneelle juhla kansalle. Kuin ihmeen kaupalla

Don Quijote selvisi aamustakin pystyssä ja silliaamiaiselle saatiin notkuvat pöydät tarjolle kaikille ruokailuun kykeneville. Ilkeä salajuoni kuitenkin muutti hieman sankarimme sota onnea. Jokin vihollisen voima sai Don Quijoten ja Sancho Panzan sortumaan pirulliseen Koskikseen kimmeltävään. Tämän johdosta Don Quijote pian horjahti hieman epätasapainoon, jolloin näkymätön vihollistuulimyllyn lapa iskeytyi sankarin selkään ja lennätti hänet komeassa kaaressa pöydälle. Lievästi typertynyt Don Quijote korjattiin sairashenkilökunnan toimesta lataamaan akkuja. Kuulemma sillis onnistui loppuun asti.

Maanantaina Don Quijote teki viimeisen sankari-työnsä aseenkantaja Sancho Panzan kanssa, kun he ratsastivat Helenan Opelilla Pörssin narikkaan unohtunut lipputanko tanassa kuin turnajaisissa läpi Helsingin keskustan Otaniemeen. Lopultakin Don Quijoten ja Sancho Panzan oli aika jättää Tatu ja Henu rauhaan ja jatkaa taisteluaan tuulimyllyjä vastaan joidenkin toisten housuissa.

Suurkiitokset kaikille, jotka työllään auttoivat Don Quijotea ja Sancho Panzaa Diskonttaus 35:n onnistumisessa. Projekti oli ainakin itselleni unohtumaton voitto tuulimyllyistä!

Don Quijote
Tatu Heikkilä
Prodekon SisäKuMi 2001

Sancho Panza
Henrik Dahl
Prodekon Isäntä 2001

Puolikkaalla pitkällä

Marraskuun 7. päivää 27 innokasta matkailijaa kokoontui Helsingin rautatieasemalle lähteäkseen kohti Moskovaa excumestarimme Kai Kuikkaniemen johdolla. Vaikka aivan kaikki eivät olleetkaan paikalla vielä käskettyä kellonai- kana, onnistuttiin kuitenkin kaikki mukaan lähtijät lastaamaan 17:35 lähtevään yöjunaan. Venäläiset junavirkailijat ja myrkyinvihreät junanvaunut loivat eksoottista tunnelmaa heti alkumatkasta lähtiessä. Omaan joukkoomme taas lisämaustetta toivat mukana olleet vaihtarivahvistukset: Céline, Eleonore ja Augustin (Ranska) sekä Andrea (Italia) ja Bandi (Unkari).



14 tunnin matkustus ahtaissa neljän hengen yhteissä vaikutti aluksi vähemmän houkuttevalta urakalta. Aika alkoi kuitenkin kulua ihan huomaamatta, kun päästiin korttipelissä vauhtiin. Aloitimme Tupella, josta myöhemmin siirryttiin Sian tappoon. Pelin tiimellyksessä siitä tulikin kehitettyä modifioitu versio, joka pitemmän päälle tuntui varsin hauskalta peliltä. Korttipeli, Kimble yms. aktiviteetit tempaisivat siinä määrin mukaansa, että vain osa porukasta malttoi poiketa junan hieman siivouskomeroa suurempaan baariin.

Rajamuodollisuudet hoituivat ilman suurempaa hälinkiä, vaikka venäläisen tulli-ilmoituslomakkeen täyttäminen herättikin epätietoisuutta ja jopa hilpeyttä. Junavessojen lukitseminen pois käytöstä hieman pitemmäksi aikaa rajavyöhykkeen läheisyydessä yllätti ainakin osan runsaammin nestemäisiä eväitä nauttineista.

Venäjän puolella juna pysähtyi hetkeksi Viipuriin. Moni käyttikin tätä mahdollisuutta hyväkseen käydäkseen läheisessä kaupassa. Ketään ei onneksi jäänyt Vi-

puriin, vaikka junaan ehtiminen hieman huolettikin kaupassa jonottaessa. Edullisten ostosten myötä matka jatkui luonnollisesti entistä rattaissemmin. Lopulta joskus aamuyöstä innokkaimmatkin kortinlyöjät malttoivat mennä yöpuulle ja junavaunumme hiljeni.

Aamulla junavirkailijat ehkäisivät tehokkaasti turhanpäiväistä torkkumista aloittamalla tolkkuttoman aikaisin vähän väliä toistuvan oviin koputtelun. Hyvä puolena tässä kuitenkin oli se, että aamu oli jo valjennut ja ikkunasta saattoi nähdä varsin mielenkiintoisia maisemia Moskovan esikaupunkialueilta. Maisemassa vilistävät erilaiset hökkelit, romukasat ja rähjäiset kerrostalojärkäleet näyttivät varsin lohduttomalta. Ankeaa vaikutelmaa tehosti vielä syksyinen harmaan kolea sää.

Rautatieasemalta matka jatkui metrolla kohti hotellia. Kuten monessa muussakin suurkaupungissa on Moskovassa varsin laaja metroverkko monine linjoineen. Viimeistään reittikarttaa tavatessaan huomasi kuinka hyödyllistä olisi ollut osata kyrilliset kirjaimet. Muutoin on nimittäin varsin vaikea mieltää esim. paikannimiä muutoin kuin erilaisia osuuspankkimerkkejä ja muita koukeroita sisältävinä kuvina.

Varsin pian opin nousemaan ja poistumaan metrorasta varsin vikkelästi – mahdollisesta ruuhkasta huolimatta. Osa porukastamme sai nimittäin omakohtaista kokemusta metron ovien väliin jäämisestä. Sikäläinen tapa vaikutti olevan se, että tietyn ajan kuluttua ovet rämähtävät kiinni riippumatta siitä oliko ihmisiä vielä välissä vai ei. Osasy tähän tyyliin meininkiin



lienee metron suuri vuorotiheys, joka ei salli pitkiä pysähtymisaikoja. Kaiken kaikkiaan Moskovan metro osoittautui nopeaksi ja käteväksi kulkuvälineeksi. Hintaan ei hirvittänyt: yksi matka maksoi alle markan.

Asuimme neuvostoaikana ulkomaalaisten majoittamisesta vastanneessa Intourist-hotellissa. Onneksemme saimme huoneet heti, vaikka oli vielä aamu. Niinpä aikaa jäi omatoimisesti tutustua lähimaastoon kuten Punaiseen toriin ja kauppoihin yms. Virallinen ohjelma alkoi puolenpäivän aikaan, kun suuntasimme kohti Moskovan Stockmannia.

Siellä isäntänämme toimi tavaratalonjohtaja Jussi Tuisku. Kiersimme eri osastoilla ja saimme samalla kuulla monenlaisia mielenkiintoisia asioita. Ehkä hieman yllättäen ruokaosasto on tärkein osasto, vaikka Stockmann on kuulemma ainoa länsityylinen tavaratalo Moskovassa. Tyypillinen asiakas ei liene tavallinen matti moskovalainen, sillä keskimääräinen ostos on suurempi kuin monessa suomalaisessa tavaratalossa. Virallisen osuuden jälkeen moni jäi vielä tarkemmin tutustumaan mm. vodka- ja kuohuviinihyillyjen tarrontaan.

Illalla porukka jakaantui useampaan osaan. Monia olisi kiinnostanut nähdä sikäläistä ilmeisen korkealuokkaista balettia. Huonoksi onneksemme ainakaan kolmessa tarkistamassamme paikassa ei ollut balettiesityksiä torstaina tai perjantaina. Niinpä valtajoukko lähti Moskovan vanhaan sirkukseen. Loppuosasto

jakaantui futismatsin ja Bolshoi-teatterin oopperan kesken.

Sirkuksessa oli melkoista tungosta, sillä lapsilla sattui juuri tuolloin olemaan lomaa. Onnistuimme kuitenkin saamaan ihan kohtuullisen hyvät paikat maksamalla hieman mustan pörssin lisäksi. Vaikka kyseessä oli "vanha" sirkus oli esityksessä mukana kuitenkin ajoittain modernimpiakin vaikutteita mm. valoeffektien ja tanssillisempien numeroiden muodossa. Monet numerot olivat kyllä varsin vaikuttavia suorituksia. Erityisesti mieleen jäi rolabolanumero, jossa esiintyjällä oli laudan alla pari eri akselien suhteen pyörivää rullaa sekä joitakin pystyssä seisovia rullia.

Perinteisempää osastoa edustivat erityisesti lukuisat eläinnumerot. Esimerkiksi koiranumerot olivat mukavia. Sen sijaan karhu pyörimässä german wheelin sisällä tai ajamassa mopolla oli lähinnä surullista katseltavaa. Myöskään hevosnumeroissa käytetty jossain määrin väkivaltainen ratsastus tyyli ei kyllä ilahduttanut. Aulatiloihinsa taas ilmeisen huumatut leijonapennut yms. oli valjastettu valokuvaajien rekvisiitaksi. Tämä pistikin siis taas kerran miettimään, kuinka hyväksyttävää eläinten sirkuskäyttö on ainakaan tässä muodossa.

Myöhemmin illalla varsin monet lähtivät vielä tutustumaan mm. Jussi Tuiskun suosittelulle Propaganda-klubille. Siellä oli välillä jonkin asteinen tungos, sillä paikka ei ollut kovin suuri, mutta varsin suosittu. Hyvänä puolena oli kuitenkin se, että siellä ei ilmennyt sellaista kännistä ryysäysörvellystä, mitä Suomessa näkee liian usein. Yleinen ilmapiiri oli muutenkin viihtyisä ja ainakin torstai-iltainen musa varsin mukava tanssittavaa. Lisäksi näkyvät olivat varsin silmää miellyttäviä.

Perjantaiamuna oli hieman käynnistysvaikeuksia: yllättävän moni nukkui pommiin. Yhtä lukuun ottamatta saatiin kuitenkin kaikki kammettua bussiin. Kävimme tutustumassa jossakin Moskovan laitamilta sijainneeseen Tikkurilan maalitehtaaseen. Siellä ei suomalaisia ollut töissä, vaan isäntämme olivat venä-

läisiä. Kierros tehtaassa valaisi varsin hyvin, kuinka maalinteko tapahtuu. Ohjelmaan kuului myös lounas, johon sisältyi mm. nakkeja ja herneitä. Tehtaalla oli myös testilaboratorio, jossa tarkkaillaan maalin laatua. Pekka Härkönen pääsikin siellä mittamaan mm. maalin pH:ta, viskositeettia, tiheyttä ja heijastavuutta.

Paluumatkalla bussi pysähtyi VDNH:ssa eli 1959 avatussa Neuvostoliiton kansantalouden saavutusten näyttelyssä. Siellä oli n. 80 paviljonkia, mutta ainakin nykyisin suurimmassa osassa tuntui olevan sisällä vain erilaisia kaappoja. Nähtävillä oli myös mm. kopio Juri Gagarinin käyttämästä avaruusraketestista.

Illalla taas suurin osa suuntasi eri klubeihin ja ravintoloihin. Hukkasipa joku illan tuoksinnassa kengätkin.

Lauantaina ei sen paremmin ollut virallista ohjelmaa. Suosittuihin kohteisiin kuuluivat kuitenkin mm. eri nähtävyydet Kremlissä, GUM-tavaratalo sekä Izmailovskin tori. Tai itse asiassa siellä oli ilmeisesti kaksikin toria. Toiset löysivät sen, missä myydään edulliseen hintaan vaatteita yms. Toiset taas päätyivät torille, josta sai ostaa erilaisia käsitöitä: maatuska-nukkeja, posliiniesineitä, puusta veistettyjä shakkilautoja, tauluja, mattoja sekä lasi- ja kristallikoristeita.

Illalla oli kotiinlähden aika ja sateenkaarivärein varustettu bussi vei meidät rautatieasemalle. Oikea laiturei ja juna löytyi. Sitteen tulikin yllättävä käänne: lippumme eivät kelvanneetkaan! Matkatoimisto oli nimittäin tilannut liput perjantai-illalle. Ja tietenkään sitä ei ollut huomattu aiemmin! Juna oli kuulemma täysi



joten näytti siltä, että joutuisimme palaamaan hotellille. Osa tästä riemastuikin: voisimme viettää vielä yhden mukavan lisäillan Moskovassa. Lähimmäkin siirtymään takaisin hotellille. Ennen kuin ehdimme poistua laiturilta ilmaantui kuitenkin paikalle joku isompi viskaali. Hän solkotti venäjää ja Kaitsu oletettavasti jotain muuta kieltä. Epäselvää on ymmärsikö kumpikaan mitään, mutta niin vain kävi, että yömyllä hieman rahaa tiskiini, löytyi junasta yllättäen tilaa.

Ilmapiiri junassa vaikutti helpottuneelta. Vaikka osa oli kyllä hieman pettyneitäkin, koska he olivat ehtineet jo asennoitua jäävänsä lisäpäiväksi Moskovaan. Paluumatka sujui rauhallisesti, sillä raskas reissu alkoi jo painaa useimpien silmäluomia. Helsinkiin pääsimme kaikki onnellisesti ehjin nahoin. Takaiskuitta ei kuitenkaan selvitty: mm. Kaisa Fonsellin silmälasit löytyivät aamulla junan lattialta uudelleenmuotoutuneena.

Puolipitkä oli kaiken kaikkiaan onnistunut reissu ja Moskova erittäin mielenkiintoinen paikka, jossa varmasti tulee käytyä toistekin.

Janne Väänänen



VirtuaaliTUTAsta

Kuten aikaan kuuluu asioita monia, myös virtuaaliopetushankkeet ovat osa sitä nyt, kehitystä saralla ympäri maata ja maailmaa. Posteistanne lienette huomanneet, kyseinen aalto on saavuttanut myös tämän osaston.

Taustaa

VirtuaaliTUTA-hankkeen ideana on kehittää koko osaston virtuaalisia opetuspalveluita. Nämä opetuspalvelut kattavat niin projektit kuin varsinaisen opetuksenkin. Tavoitteena on tarjota työkaluja ja palveluja yksilöille, toimijoille, joita osastolla on. Nyt hankkeessa virallisimmat työläiset ovat Jyrki J.J. Kasvi sekä minä.

Hanke

Hankkeen myötä on rakennettu www-sivustot (www.tuta.hut.fi/studies/elearning), joiden kautta tiedotetaan niin osastomme tapahtumista, kuin myös monesta muusta, esim. linkkilistan kautta saat hyvän kuvan, missä nykyisellään mennään.

Hankkeen myötä joka kuukausi kokoontuu nk. virtuaaliopetuspalaveri, jossa käsitellään osastolla aiheeseen liittyviä asioita. Tulevaisuudessa järjestetään koulutustilaisuuksia, ohjelmaesityksiä ja mahdollisia ekskursioita. Ja näihin kaikkiin olette jokainen tervetullut.

Hanke on tähän mennessä tuottanut virtuaaliopetusstrategian, johon myös opiskelijoiden osalta Prodeko

on osallistunut, sekä muutaman raportin. Kaikki ovat nähtävissä sivuillamme galleriassa/memoissa.

Oppimisympäristö

Suurena osana hanketta on myös osastotasolle www-oppimisympäristön, -harjoitusohjelman ja muiden www-teknologioiden hankinta. Verkko-oppimisympäristö tarjoaa Teille tilaa keskusteluihin, laajentaa kurssipalautteen mahdollisuutta ja kaikkea muuta.

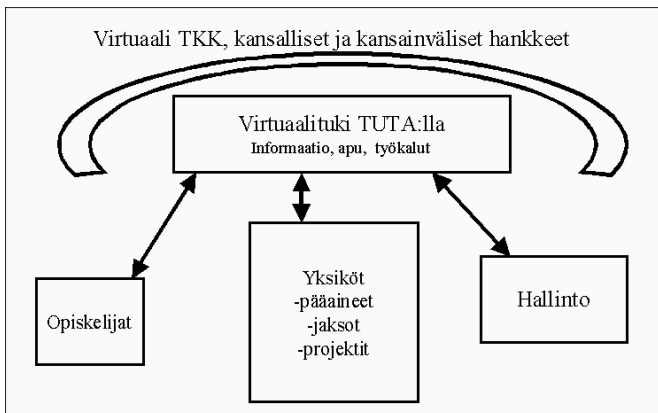
Kevätpuolella meillä pitäisi jo pyöriä muutamia kursseja virallisessa verkkoympäristössä.

Mitä on odotettavissa

- * Tunnukset oppimisympäristöön jokaiselle tutalaille
- * Koulutusta sekä henkilökunnalle että Opiskelijoille
- * Yhteydenpitoa
- * Opiskelua ja opiskelua

Ja vielä, mitä ikinä tuleekaan kysyttävää tai apua tarvitsette tai Teillä olisi jotain annettavaa tuolla verkko-opetuspuolella, yhteydenottoa odottaen

*Jaana-Päivikki
jviita@tuta.hut.fi*



Hallituskuulumisia, osa II

Vuoden 2001 hallitus on jo toimikautensa ehtoopuolella. Kokouksia on pidetty reilu kolmekymmentä ja ehkä niissä on joskus jotain asiaakin puhuttu. Proleko?n on ollut tarkoitus toimia tiedotuskanavana hallituksesta kiltalaisiin päin, joten tässä nyt toista kertaa viroissa olevat koittaneet tiivistää puuhastelujaan muutamaksi virkkeeksi.

Puheenjohtaja

Kesän ja alkusyksyn aikana on puheenjohtaja yhdessä työryhmien kanssa pohdiskellut killan strategiaa sekä sijoitustoiminnan aloittamista.

Strategia on hieman polkenut paikallaan ja työryhmä on keskittynyt olemassaolevan toiminnan malintamiseen.

Sijoitustyöryhmä työstää parhaillaan lopullista ehdotusta sijoitustoiminnan aloittamisesta ja tuo sen kiltakokouksen nähtäväksi tämän vuoden puolella.

Syksyn kuluessa hallitus piti kautensa toisen ideointitilaisuuden, jossa keskusteltiin mm edellä mainituista seikoista. Muita keskusteltuja asioita olivat opinnot, osastoyhteistyö, senioriyhteistyö ja toimihenkilövirat.

Muita puhiksen toimintakentässä olevia asioita ovat olleet kiltaneuvostossakin esillä ollut tiedon siirto hallituksen vaihtuessa, konelafkan verkko-ongelman syiden selvittämistä, rekisteröityneen killan liittämistä TKY:n kiltta, kerho ja muu yhdistyrekisteriin (jota ei vielääkään ole tehty, meistä riippumattomista syistä) plus muita lukemattomia pienempiä juttuja...

Rahastonhoitaja

Rahastonhoitaja on kuten tavallista, maksanut laskuja, tehnyt kirjanpitoa, kiikuttanut killan rahoja pankkiin ja niin edelleen.



Poikkeuksellisempia asioita ovat olleet killan tilipankin vaihto Meritasta Mandatumiin, jota pohdittiin kesällä sekä Kauppa-lehti Gaalan talkootöiden koordinointi.

Tilipankin vaihto on suurempi operaatio kuin voisi

kuvitella. Projekti alkaa nyt olla siinä vaiheessa, että pian irtaudutaan Meritasta lopullisesti. Lisäksi rahastonhoitaja on ollut mukana killan sijoitusstrategiaa pohtivassa työryhmässä.

Mediakeisari

Mediakeisarin työtaakka on vähentynyt keväältä Proleko?iden ilmestymistiheyden laskiessa ja sihteerinhommiin rutinoituessa.

Syksyn satoa on kuitenkin kiltiksen uudistetut lehtitilaukset - ajat sitten järjestettyyn lehtikyselyyn on nyt vihdoin vastattu.

TKY:n arkistoista otettiin sihteeriin yhteyttä ja pyydettiin tulemaan järjestelemään Prodekon osuus arkistoista. Arkistoja onkin nyt käyty läpi, tosin ei sihteerin vaan Jyri Soinisen toimesta. Tällä saralla löytyykin vielä kehittämistä!

Fuksikapteeni

Fuksikapteenin työtaakka tasaantuu vähitellen kun uudet prodekolaiset alkavat olla perillä kuvioista ja mukana killan toiminnassa. Vähitellen alkaa olla aika kerätä syksyn kokemuksia killan ja TKY:n mittakaavassa ja siirtää niitä seuraajalle.

Viime aikojen tapahtumia, joissa kapu/FMTK on ollut mukana, ovat olleet KK:n, IK:n ja Prodekon laulusauna sekä fuksien juhlasitsit.

ISOhenkilötoiminnan seuraavassa vaiheessa joulun jälkeen on mukana proffamentorointi, jonka järjestelyt ovat käynnissä.

Opintovastaava

Opintosaralla on herännyt huolestusta kurssikokojen kasvusta sekä osittain siihen liittyvistä riskeistä opetuksen ja ohjauksen määrän ja laadun suhteen. Viestiä ollaan viemässä osastolle päin.

Karlos Artto valittiin TKY:n vuoden opettajaksi Prodekon ehdotuksesta. Abi-infoilut ovat pyörähtäneet vauhtiin TKK:n avoimien ovien voimalla. Nyt kaikki innolla infoilemaan lukioihin!

Excumestari

Excumestari haluaa nostaa erityisesti esille kaksi asiaa.

Ensinnäkin positiivisena asiana haluan kiittää kaikkia puolipitkälle osallistuneita prodekolaisia. Nämä matkat ovat olleet excumestariille henkilökohtaisesti tärkeitä ponnistuksia ja teidän ansiota matkat ovat olleet varsin onnistuneita.



Hieman negatiivisempänä asiana haluaisin vielä huomauttaa yleisesti excuilla käyttäytymisestä. On ollut enenemässä määrin yleistä myöhästellä excuilla ja perua niitä viime hetkellä. Ennen kaikkea minua on harmittanut excuilla esiintyvä kritiikki itse excua kohtaan.

Jokainen excu on uniikki tapaus ja isäntiemme ilmaiseksi meille järjestämä tilaisuus jota mielestäni pitäisi aina kunnioittaa. Exculeva Prodekolainen edustaa excuilla itsensä lisäksi myös Prodekoa! No ei tarkoitus ole kuitenkaan olla liian vakava. Kiltatoiminta on osaltani ollut pelkästään hauskaa ja toivon että olen pystynyt viestimään iloani muillekin.

SisäKuMi

Sisäministeriö on hoitanut koko syksyn lähinnä misioitaan järjestää killalle vuosijuhlat. Nyt projektin klimaksin mentyä, on onneksi enää pienet jälkipelit jäljellä. Kulttuuritarjonnassa on luvassa vielä taide-excursio ainakin ARS01:een. Suhdeasioita on hoidettu mm. valtion-opin opiskelijoiden roomalaisbileissä. (Lisää vuosijuhlista toisaalla tässä lehdessä.)

Yrityssuhdevastaava

Kevän jälkeen yrityssuhdevastaava on viimeistellyt Network-sopimukset, joiden ansiosta meillä on tänäkin vuonna täysi kahdeksan yrityksen verkosto. Syyskuussa tehtiin myös Kauppalehden kanssa pidempiaikainen sopimus, jonka tulee näkymään ennen kaikkea mainoksina. Muutoin yrityssuhdevastaavan syksyyn on kuulunut kaikenlaista pientä, mm. Start-Up-toiminnan kehittämisen muodossa.

Uusmediakeisari

Sähköisessä tiedotuksessa tapahtuu! Sähköpostilistoilla menee hyvin, esimerkkinä printer@hut.fi -listan viikottainen aktiivisuus.

Web-puolella tiimi kehitti kestäväen ratkaisun .org-ongelmaan ja rakensi diplomitöiden välitysoorumin, joka launchataan paremmalla ajalla.

Webin loppuvuoden näkymät kokevat suuria muutoksia osastolle tehdyn hakkeroinnin aloittamana tapahtumasarjana.

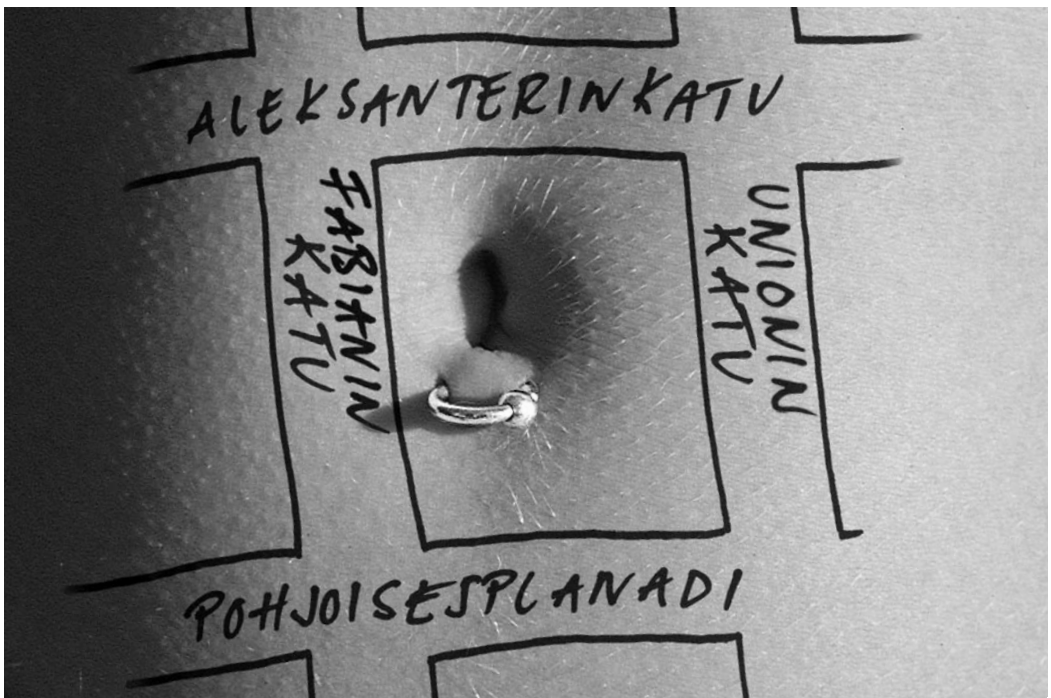
Ulkoministeri

Ulkoministeri palasi juuri ESTIEM:n (European Students of Industrial Engineering and Management) syksyn Council Meetingistä Budapestista. Taas saatiin paljon aikaan; kehitettiin projekteja, tehtiin tärkeitä päätöksiä ja pidettiin hauskaa (lisää aiheesta Antin ja Amin kirjoittamissa artikkeleissa). ESTIEMin lisäksi ulkoministerin aikaa on vienyt lähinnä ulkkareiden tutustuttaminen kiltaan ja kiltalaisiin yhdessä kv-neuvojen ja fuksikapteenin kanssa.

Isäntä

Isäntä on esittänyt hallituksen kokouksissa pen-seitä kommentteja ja toteaa kiltalehdelle että sitsit ja vuosijuhlat ovat takana, enää Asko-sponssi 30.11 ja Pikkujoulut 13.12 edessä. Niin ja toki jouluglögit 20.12 Kiltiksellä...





Keskeisempää työpaikkaa saa hakea.

Edistyskellisin tuta-DI on siellä, missä osakkeet ja muut arvopaperit vaihtavat omistajaa. Fokusoi HEXiin ja ota selvää, mitä paikka rahan ja vallan ytimessä tarjoaa. Sijoittumisvihje tuta-teekkarille: kaiken keskeltä näkee hyvin joka suuntaan.

Ota yhteyttä! Näppäile www.hexgroup.com / Työpaikat, niin keskustellaan lisää.

www.hexgroup.com

HEX[®]

Kävimme(kö) Tampereella

Eräänä syksyisenä keskiviikkoiltana, tarkalleen 17.10.2001, juttelin anonyymin ystävättäreni kanssa. Olimme molemmat ilmoittautuneet seuraavana päivänä suoritettavaan Hämeenkadun Approon, ja aloimme pohtia valintamme kannattavuutta.

Kunnon tutalaisina olimme taas kerran ottaneet skabaa siitä, kuka pystyy valitsemaan enemmän kurseja yhdelle lukukaudelle. Seuraa ote keskustelustamme:

Minä: Stressaa kyllä kauheasti nämä kaikki DL:t

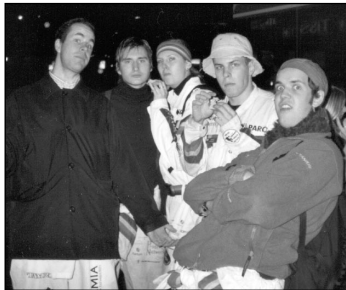
Anonyymi ystävättär: Niin, ja se Approkin on huomenna. Ei huvittais yhtään lähteä, mutta kun... (toim. huom. kirjoittaja ei aio tehdä anonyymistä ystävättärestään anonyymiä ex-ystävättärtä kertomalla tämän henk. koht. syitä lähteä Tampereelle) Ajattelin jo että lähtisin ja joisin vaan pelkkää vettä niin saisi seuraavana päivänä jotain aikaiseksi, mutta eihän sinne Tampereelle voi lähteä olemaan selvinpäin.

Minä: Niin, mikä järki siinä olisi?

Johtopäätöksemme: Ken Tampereelle lähtee, hän Tampereella humaltukoon. Mietittyäni keskustelua myöhemmin samana iltana aloin ihmetellä koko Hämeenkadun Approa. Mikä järki on siinä, että matkustamme joitakin satoja kilometrejä yhdeksi illaksi juomaan niin paljon niin nopeasti kuin pystymme? Hetken minusta (siis jopa minusta) tuntui aivan älyttömältä se, että järjestetään tapahtumia, joiden ainoana tarkoituksena on kannäminen. Mitä suomalaiset opiskelijat haluavat todistaa lähtiessään suorittamaan tutkintoa juomisessa? (tässä vaiheessa tunnen itseni padaksi, joka soimaa jokaista näkemäänsä kattilaa ja kaikkia muitakin keittiötarvikkeita siinä sivussa).

Noh, sittenhän se koitti se torstai ja lähdimme matkaan. Juna oli täynnä meluisahkoja humalahakuisia

opiskelijoita, joista huolimatta sain jopa nukkuttua huikkasen (siis hiukkasen, hups). Tampereen kohdalla havahtuin ja aloin kiskoa haalaria päälle. Onneksi kaveria ei jätetä ja joku tuli huutamaan tyhjän junan ovelle että pidä nyt hitto kiirettä, muuten en olisi ehtinyt juosta läpi sulkeutumaisillaan olevasta ovesta ja olisin matkannut onnellisesti vielä Poriin asti. Urheilijat siirtyivät tankkauspisteelle (oiskohan ollut joku yhdysvaltalainen ylikansallinen m:llä alkava ham-purilaispaikka), toiset kävivät vielä täydentämässä varustustaan paikallisessa tavaratalossa (lue: minä ostin hanskat). Lähtöpisteellä sain uuden pohdinnan aiheen, kun huomasin suuren osan suuresta osallistujamäärästä olevan jo päihdyksissä. Miksi? Eikö riittänyt, että tulevan illan ainoa ohjelmanumero olisi alkoholijuomien nauttaminen?



Lähtölaukauksen jälkeen innokkaat haalareihin sonnustautuneet suorittajat juoksivat kukin suuntaansa (tai kavereiden suuntaan) kohti jotain baaria saadakseen sen tärkeän juoman ja sen yhtä tärkeän leiman lappuunsa. Oma seurueeni kävi lähtöpaikan vieressä olevassa

bussibaarissa, joimme mahd. nopeasti ja lähdimme seuraavaan paikkaan, missä etsimme mahd. nopeasti mahd. tyhjän baaritsikin josta saisi mahd. nopeasti juomaa (ja sen hiton leiman), jonka voisi sisäistää mahd. nopeasti jotta pääsisi siirtymään mahd. pian seuraavaan paikkaan. Tätä kuviota oli jatkuva neljä seuraavaa tuntia. Siinä sivussa toki ehdittiin vähän dansailla ja käydä ostamassa tyylikkääitä sateenkaaripantoja ja hukata kavereita ja löytää kavereita ja hukata ne uudelleen ja lopulta tuopit silmissä kiiluen menettää mielenkiinto kaikkia kavereita kohtaan.

Olisikohan ollut kolmannen kaljan jälkeen kun kaikki muuttui (Tampereen aikayksikkönä toimii ainakin kerran vuodessa kalja. Jostain syystä tämä on aina se päivä kun minä olen käymässä). Yllättäen baareihin täytyi jonottaa, baaritiskille täytyi jonottaa, vessaan täytyi (yllätys, yllätys) jonottaa ja jos ajatellaan että esim. laudaturia suorittavan työntö aikayksikkö vastaa Otaniemen ajassa kahtakymmentäneljää minuuttia niin sanottakoon, että tuli kiire. Jonoista selvittiin kynnärpäähän ja juoksumatkoista sateenkaaripantojen suoman urheilullisuudentunteen avulla. Minä ja alkuperäisestä noin 400% kutistunut seurueeni olimme maalissa muutamia minuutteja määrättyä aiemmin ja ehdimme vielä käydä tankkauspaikalla (kyllä, siinä samaisessa) ennen kuuluisia Jatkoja.

Niin, ne kuuluisat Jatkot. Tarkoitus oli ottaa bussi ja siirtyä jatkopaikalle. Seisoimme ihmispaljoudessa ko. kulkuneuvoa odottaen järjestäjien osoittamalla paikalla torin reunassa. Pysäkit olivat kuitenkin toisella puolella toria, ja bussien niille ajaessa tehtiin Tampereen Keskustorilla pikajuoksun Suomen ennätystä. Olin juuri ahtautumassa bussiin, kun tajusin kadottaneeni toisen osapuolen jäljellä olevasta seurueestani. Menin takaisin päyilemään torin toiseen reunaan ja lopulta sain kaverini puhelimen päähän ja kuulin hänen olevan jo bussissa. Siispä kipaisin takaisin busseille, joista peremmässä oli anninmentävä kolo, ja pääsin matkaan. Löysin jatkopaikan (=urheiluhalli) ja ystäväni samalla kerralla, hyvä minä.

Saimme kovan työn takana piileskelleet haalarimerkkimme ja siirryimme bileisiin. Paikalla ei ollut vielä juurikaan ketään, mikä merkitsi ilokseni lyhyitä jonoja oluthanojen äärellä. Porukkaa valui paikalle suht. hitaasti ja minua jännitti, sillä pian näkisin ihkaelävinä pitkäaikaiset idolini, Nylon Beatin tytöt. Elämäni huippuhetkiä kesti lopulta kolmen biisin verran, joiden ajan olin toisessa rivissä survottuna eturivissä olevia vasten ja jonka jälkeen lavalle noussut herra ilmoitti, että "kaikki siirtyvät nyt Tampereen keskustaan bilettämään. Senssissä on hyvä meno!" Kesti hetken tajuta, että kyseessä ei ollut vitsi (ainakaan se

ensimmäinen lause). Aloin kerätä kasaan sateenkaari-pukuisia ihmisiä kehottaen heitä nauttimaan kaikille tutusta first-mover advantagesta. Puolen tunnin päästä koinkin jo déjà-vu:ta yrittäessäni mahduttaa itseäni bussiin (toim. huom. ongelmani johtuivat bussissa jo olevien henkilöiden runsaasta määrästä, ei omasta koostani).

Seuraavan kerran kun sain happea, huomasin riemukseni seisovani jälleen kerran Hämeenkadulla, tällä kertaa yksin, ja vailla aavistusta siitä missä tuttuini olivat. Onneksi kännisen tuuriin voi aina luottaa, törmäsin kaveriin ja löysimme tiemme sinne hiton Senssiin, missä näimme tuttuja ja jotkut hassut sedät seisoivat lavalla tulkiten Leevien biisejä. Mahtavaa.

Koska ilta ei käytännössä mennyt lainkaan suunnitelmien mukaan, piti kaiken yllämainitun keskellä vielä järjestää kotiinkuljetuksemme ja katsoa, että kaikki kuljetukseen osallistuvat saivat tiedon näistä järjestelyistä. Otteita öisistä puhelinkeskusteluista:

"Mä sanon kuskille että ajetaan sitä kautta. Ja mä soitan sitten jos me ei tullakaan hakemaan sua."

"---- (huom. nimi peitetty anonymiteetin säilyttämiseksi) tässä moi, ootko sä oikea ihminen?"

Bussimatka meni kai ok (en tiedä, koska nukuin) ja aamulla heräsin kiltiksen sohvalta (missä ei muuten saa nukkua öitä terveisin anonyymi pj.).

Kaiken kaikkiaan Tampereen reissu oli oikein hauska. Seuraavana päivänä vastailin lukuisiin kysymyksiin siitä, miksi kohan MAHDAN näyttää niin krapulaiselta, mutta se oli kuitenkin pieni hinta edellisyön hauskuuksista. En silti ole aivan vakuuttunut, että huumorini riittää ensi vuonna samanlaiseen reissuun. Liian moni asia tapahtuman organisoinnissa oli liian kaukana optimista, humalahakuiset suomalaiset opiskelijat ovat paisuttaneet tapahtuman jokseenkin hallitsemattomaksi. Onneksi Espoossa ei ole baarikatua.

Nimim. Viinaamenevä & äärettömän tekopyhä -81

Sisäistä insinööriä etsimässä

Luulin hakeneeni ja päässeeni sisään teknilliseen korkeakouluun. 130 opintoviikkoa myöhemmin huomasin olleeni väärässä: matematiikkaa ja fysiikkaa, taloustieteistä puhumattakaan oli kyllä vaihtelevalla menestyksellä tuigettu päästä sisään. Mutta tekniikkaan (isoja koneita ja meteliä! ()) olin päässyt tutustumaan lähinnä killan excuilla, en lainkaan opintojen parissa.*

Mutta sitten kolahti. Hissikuulun pohjalla nimittäin. Kappelatavaruotannon automaatio -kurssiin kuuluu harjoitustyö, jossa ohjelmoidaan tuotantolinjan logiikka. Tuotantolinja on vastaava kuin esim. Nokian kännykkälinjat, tosin tässä tapauksessa vain viisi metriä pitkä. Kuningasidea linjalla on se, että paletin (siis hihnalle sopiva lava, jonka päälle voi tavaraa lastata) saavuttaessa linjan pään, se nostetaan päätyhissillä alatasolla liikkuvalle liukuhihnalle. Tämä liukuhihna palauttaa paletin linjan alkupäähän, jossa se nostetaan toisella päätyhissillä takaisin linjalle (käyttivät professionaalit ratkaisusta nimeä ”aktiivinen bufferi”, tatalainen voisi kutsua vaikkapa liikkuvaksi välivarastoksi). Ryhmämme tehtävänä oli ohjelmoida paletit takaisin linjalle palauttava päätyhissi.



(*) Ko. toteamuksen juuret voidaan löytää ex-ex-excumestari J.Hallavon suurista viisauksista

Saatuamme ensimmäisen version logiikasta valmiiksi, laitoimme innostuksesta puhuen hihnat pyörimään. Seurauksena oli lyhyt, mutta sitäkin dramaattisempi näytelmä:

- [H käynnistää tuotantolinjan]
- Tunteaton ääni: klops. ...
- J: mikä tuo ääni oli?
- Jo hieman tutumpi ääni: klops ...
- H: Paletit tippuvat hissikuiluun!
- J: Halt! [Painaa Hätäseis-nappia]
- Tuotantolinja: TSCHUP!

[Ilmanpaineet poistuvat, iso punainen valo syttyy (mutta harmiksemme ei vilku tai ulvo); tilanne tihkuu dramaattisuutta]

Mutta vain pari viikkoa, muutamaa fyysistä terveyttä uhannutta läheltä-piti tilannetta ja neljäkymmentä työtuntia myöhemmin päätyhissimme toimii. Sen lisäksi olemme saaneet aikaiseksi suorastaa silmiä hivelevän kauniin valvomon, josta linjan toimintaa voi tarkkailla. Olen löytänyt sisältäni pienen insinöörin, ja hänen mielestään mikään ei ole kauniimpaa kuin tasolta toiselle siirtyvät paletit.

Tarinan opetus: jos et enää kehtaa pyytää joululahjaksi tekniikkalegoja, pyydä tuotantolinja. Sen parissa riittää mielenkiintoista puhua ainakin loppiaiseen asti!

Juho Juopperi

Tutapäivät Tampereella

Tampereen tutaopiskelijoiden kiltä Indecs järjesti 16.-18.10. valtakunnalliset tutapäivät. Tampereelle kokoontui tuta-laisia isäntien lisäksi Oulusta, Lappeenrannasta, Vaasasta, sekä meikkäläisten kuuden hengen ryhmä.

Ohjelma alkoi tiistai-iltana pienillä juhlilla, jossa kaikki pääsivät nopeasti tutustumaan toisiinsa saunomisen, pelien ja muun jutustelun ohessa. Metson lupaamien kahdeksan kaljakorin mystinen katoaminen saattoi ehkä hieman hidastaa tutustumista, mutta ainakin muisti vielä seuraavana päivänä, kenen kanssa oli jutellut.

Meidän Hervannassa sijainneet majapaikkamme olivat hieman askeettiset, mutta jos telttapatja tuntui liian kovalta alustalta, saattoi aina kokeilla biljardipöytää.

Hyvin nukutun yön jälkeen lähdimme tutustumaan Metso Mineralsin kivimurskaajia valmistavaan tehtaaseen (TOIM. HUOM. Metso Minerals on entinen Lokomo Nordberg, jossa vierailimme jokin aika sitten puolipitkällä, katso vaikka Proleko? 2/99). Siellä saimme kuulla, että kivien murskaaminen on maa-

ilman suurinta bisnestä ja pääsimme tutustumaan murskaajien valmistukseen aina metallinsulattamosta lähtien. Muutamalla miljoonalla saa pienen pyörillä liikkuvan murskaajan – joululahjavinkkinä perheen pienimmille.

Tämän jälkeen vaihdoimme hyvin toisenlaiseen toimialaan ja vuorossa oli Hitec-messut, jossa oli esillä paljon toisiaan muistuttavia ohjelmistotaloja, mutta onneksi myös pientä oheistoimintaa, kuten biljardia, puttaamista ja radio-ohjattavilla autoilla ajamista.

Entinen Tampereen puhelinyhtiö, nykyinen Soon Communications, järjesti illalla excun ja kertoi omasta imagonmuutoskampanjastaan. Paljon puhetta syntyi uudesta nimestä ja erityisesti siitä, mitä uuden logon oli tarkoitus esittää. Tulkinnat liikkuvat kytkimestä



Tutapäiväläisiä Metso Mineralsilla lähdössä tutustumaan kivenmurskaajien valmistukseen

lumilautaan, mutta paikalliset teekkarit olivat sitä mieltä, että Suomen suurin terveystieteiden sijaitsee Soonin katolla.

Hyvän ja riittoisan tarjoilun jälkeen tehtävämme oli tutustua Tampereen yöelämään, joka hämäläiseen tapaan oli hieman hidasta, johtuen ehkä seuraavan päivän Hämeenkadun approsta.

Jälleen yhden hyvin nukutun yön jälkeen lähdimme TTKK:lle, jossa virkeinä kuuntelimme luentoja e-Tampere hankkeesta. e-Tampere on Tampereen yliopiston ja TTKK:n yhteinen EU-projekti kehittää internetin hyödyntämistä Tampereella, ja näkyvin tuotos taitaa olla internetyhteyksillä varustettu bussi eli alkuperäiskielellä netti-nysse.

Lopuksi kokoonnuimme koulun saunakabinettiin keskustelemaan tuotantotalouden opiskelusta ja kiltatoiminnasta eri kaupungeissa, ja samalla pohdimme, miten toimintaa voisi kehittää ja mitä eri killoilla on annettavaa toisilleen. Keskustelut tuottivat monille uusia ideoita ja kilttojen toimintaa aiottiin yhtenäistää, mutta jäi kuitenkin sellainen kuva, että Prodekon toiminta vanhimpana kiltana oli myös hyvin kehittynyt ja toimiva verrattuna nuorempien kilttojen toimintaan.



Laura networkkaa lappeen Rannan ja Oulun puhisten kanssa

Lopuksi vielä kiitos järjestäjille suhteellisen ongelmattomasti sujuneista tutapaivistä, ja arvostusta lisää vielä se, että kenelläkään järjestäjistä ei ollut kokemusta aikaisemmista tutapaivistä ja vain vähän tietoa, mitä niillä on ylipäänsä tarkoitus tehdä. Itselleni jäi ainakin hyvä maku suuhun Tampereen vierailusta, ja oli mukava tutustua oman alan opiskelijoihin ympäri maata, sekä kuulla hieman heidän opiskelutavoistaan. Nämä tuskin jäävät viimeisiksi tutapaivikseni ja seuraavathan järjestetään Oulussa Optiemin toimesta, mutta ajankohta on vielä auki.

Matias Kokko



Helsingin porukkaa workshoppailemassa - Rasmus, Laura, Helena ja Lotta

Proleko? tutkii:

Kirjallinen syksy

Otaniemeläisten harjoitustöiden arvosteluissa huomio kiinnittyy useimmiten pelkästään tekstin sisältöön, kun taas teoksien taiteelliset ansiot jätetään täysin huomiotta. Tämä kohtelee kaltoin etevää kynäniekkoja, ja ennen kaikkea, tämä jättää modernin otaniemeläisen kirjallisuuden arvokkaimmat helmet usein vaille ansaitsemaansa huomiota. Korjataksaan tämän epäkohdan Proleko? on ottanut arviotavakseen kirjasyksyn tahdikkaimmat uutuudet. Sen sijaan että ostaisit jälleen joululahjaksi paasilinnatervoa, lahjoita ystävällesi lukijaansa puhutteleva tunteeton helmi.

aina pysyvään keuhkovaurioon tai kuolemaan asti

Jännitystä talvi-iltoihin

Antti Bergholmin ja Tomi Arolan eetteröintiprosesseja käsittelevä teknillisen kemian harjoitustyö on dekkarikirjallisuutta parhaimmillaan. Vuoroin kirjailijat antavat lukijan luulla löytäneensä tapahtumien punaisen langan, vuoroin lukijan ajatuksenkulku sotketaan kemiallisteknillisten termien häikäilemättömällä käytöllä. Useiden kohokohtien ja tarinaa eteenpäin kuljettavien selkeämpien osuuksien jälkeen päästään – tietenkin viimeisellä sivulla – viimein loppuratkaisuun, joka on yllättävämpi kuin lukija osaa arvatakaan. Hyvän dekkarin tavoin tästä teoksesta ei puutu keuhkovaurioita eikä kuolemia. Vaikkakin teoksen dramatiikka on onnistu rakentamaan mestarillisesti, niin pelkästään eettereiden ympärille rakennettu juoni kaipaisi pientä maustetta räväköistä sanavalinnoista.

Kenelle lahjaksi: dekkarin ystäville.

Eetterit kestävät hyvin vahvojakin happoja, mutta vetyjodidi ja vetybromidi (vahvoja happoja), reagoivat eetterien kanssa tuottaen alkyylialihaleja.

Tietopaketti teletekniikasta

Markus Lauttian tiedekirjallisuuden sarjaan sijoittuva englanninkielinen teos, ”Telecommunication signaling protocols: Handover Signaling”, käsittelee mielenkiintoisen ja akuutin asian perusteellisesti ja havainnollisesti. Erityisen tunnustuksen tämä tietopaketti ansaitsee kuvistaan – eri tapauksien erot hahmottaa hieman heikommillakin lähtötiedoilla helposti. Asiaan perehtymättömälle lukijalle jää kuitenkin myös monia kysymyksiä; etenkin käytettyjen lyhenteiden selityksiä olisi odottanut. Myöskin välillä hieman keittokirjamainen ote voi pitkästytää lukijaa. Teos on kuitenkin varsin oiva lukupaketti kaikille mobiilitekniikan mystiikasta kiinnostuneille.

Kenelle lahjaksi: kännykän käyttäjälle.

TJEU: http://www.hut.fi/~mlauttia/Sigpro/assignment_2.htm

Intra-BTS handover is a handover within a cell, either on the same frequency (different timeslot) or a different frequency

Symbolista runoutta

Syksyn kohutuun runoteos, Maija Kaukosen ”Matematiikan peruskurssi C3: laskuharjoitus 10”, on kerrassaan hämmästyttävä paketti. Edustaan dadaistisia perinteitä, teos ei sisällöllään suoranaisesti sano lukijalleen mitään. Ajan kanssa luettuna, kenties punaviinilasien äärellä syysmyrskylällä, teoksesta alkaa kuitenkin avautua aivan

uusia kerroksia. Varttuneempi lukija voi hyvinkin löytää palasen kadotettua nuoruuttaan tutkimalla Kaukosen symbolistista esitystä Fourierin sarjan osasummista. Moneen kertaan luettuna, pohdittuna, teos voi jopa avata uusia portteja ymmärryksen maailmaan.

Kenelle lahjaksi: rauhalliselle mietiskelijälle, kadonnutta nuoruuttaan etsivälle.

Myrsky vesilasissa

Teoksessaan ”Paperiprototyypin testiraportti” kirjailijakolmikko Juopperi – Sillanpää – Tervahauta uskaltautuu rikkomaan otaniemeläisen kirjallisuuden suurimpia tabuja; teos antaa kyytiä niin assistenteille, professorille kuin itse aiheellekin. Ei ihme, että teoksen ilmaisutapa aiheutti valtavaa kohua lukijoidensa keskuudessa, ja aiheutti jopa vaikeuksia kirjailijoille. Lukuunottamatta (jopa tahallista, itsetarkoituksellista) tabujen rikkomista, teoksen sisältö on varsin tavanomainen. Kirjoittajien ilmaisu taso ei ole kovinkaan korkea, eikä teoksella ole muutenkaan paljoa annettavaa.

Kenelle lahjaksi: 7-päivää lehden lukijoille.

*assistenttimme ei osallistunutkaan tähän
ilotteluun vaan pakeni nakista vedoten
jäävyteen*

Yli rajojen!

Teoksessaan ”2,5G mobiilipalveluiden kehitys Euroopassa ja Japanissa” Lautsuo, Räike ja Tuomainen ylittävät perinteisen kirjallisen ilmaisuuden rajat. Tässä multimediateoksessa itse kertomus on tavanomainen, jopa yllätyksetön. Tämä kuitenkin antaa (tarkoituksella?) sijaa esitystavalle, joka on kertakaikkiaan huikaiseva. Vain 100 kilobittiin html:a on pystytty sisällyttämään hämmästyttävän paljon kertomusta mobiilipalveluista. Taiturimaista tilankäyttöä ilmentävät lukuisat kuvat, jotka myöskin jännittävästi rakentavat kahteen eri kulttuuripiiriin sijoittuvaa kertomusta.

Kenelle lahjaksi: nuorelle kapinalliselle.

TJEU: <http://keskus.hut.fi/opetus/s38118/s00/tyot/56/>

Ainoa suomalainen itsenäinen ja vapaa WAP-palvelu on Tampereen Pursiseuran WAP-palvelu

Lopuksi

Esitellyt teokset julistavat kirjallisen syksyn erinomaisuutta. Hieman jää kuitenkin kaipaamaan vielä viime vuonna niin suosittuja fantasiateoksia. Missä ovat kaikki tarinat nopeasta kansainvälistymisestä, WAP:sta ja IPO:sta? Tämä lajityyppi näyttää kirjoittajan suureksi harmiksi kokonaan kadonneen otaniemeläisen kirjallisuuden genrestä.

Juho Juopperi

Tuta-talo

– totta vai tarua?

Jotkut teistä ehkä muistavat taannoisen pääkirjoitukseni Proleko?ssa 2/1998, jossa länyyttelin Tuta-talon valmistusaikataulusta ja muusta aiheeseen liittyvästä. Tuon lehden julkaisusta on nyt vierähtänyt yli kolme ja puoli vuotta, ja mainitsemani visiot talon nopeasta rakentamisesta eivät ole toteutuneet: Otaniemessä ei vielääkään ole Tuta-taloa.

Taloasiastahan oli toki jo tuolloin puhuttu pitkään, ja kun tuoreessa muistissa oli osaston muutto vuonna 1997 Otaniemestä Spektriin, ajatus Tutan omasta talosta oli erityisesti Prodekolle houkutteleva. Muuton aikainen hallitus sai toki menestyksellisesti neuvoteltua kiltahuoneeksi vanhan tutun huoneen Kone-tekniikan osastolta (mistä heille suuri kiitos), mutta asetelma vaikutti jo tuolloin pidemmän päälle huonolta ratkaisulta. Osaston ja killan vielä majaillessa saman katon alla Otakaari 8:ssa fuksitkin (niin, sellainen minäkin joskus olin) törmäsivät käytävillä tutkijoihin sekä niihin parrakkaisiin. Ainakin oman muistikuvani mukaan oli ihan hyödyllistä tällä tavoin

törmätä osaston väkeen jo opintojen alkuvaiheessa. Vastaavaa asetelmaa ei Spektri-Konelafka-akselilla ole kunnolla saatu aikaan, vaikka yritystä sen luomiseksi on aina välillä ollut nähtävissä.

No, ettei nyt ihan turhaksi alkujaritteluksi menisi, niin kerrottakoon uteliaille lukijoille tässä vaiheessa perimmäinen syy tämän artikkelin kirjoittamiseen: TUTA-TALOA ALETAAN KOHTA RAKENTAA, IHAN OIKEASTI! Talolle on nimittäin myönnetty rakennuslupa Espoon rakennuslautakunnan kokouksessa 8.11.2001, ja lupa tulee lainvoimaiseksi joskus hieman ennen vuodenvaihdetta.



Esimakua Tuta-talon sisuksista

Uuden talon sijaintipaikka on T-talon takana, eli ihan kohtuullisen lyhyen matkan päässä muusta tiedeyhteisöstä. Tarkennuksen vuoksi muuten mainittakoon, että rakennuksesta ei itse asiassa voi käyttää nimitystä Tuta-talo, koska samassa talossa tulee pitämään majaan myös Automaatio- ja säätötekniikan osasto. Tällä hetkellä rakennus siis tunnetaan nimellä TuAs-talo, mutta erinäisistä syistä johtuen se tulee saamaan jonkin vähemmän huvittavia miellelyhtymiä herättävän nimen.

Itse rakennuksesta kerrottakoon tässä kohtaa myös muutama tekninen yksityiskohta. Sen huonepinta-alaksi tulee yli 12 000 neliometriä, käsittäen mm. kaksi 300 hengen sekä kaksi 150 hengen auditoriota. Näiden lisäksi myös pienempiä opetus- ja ryhmätyötiloja on piirustuksissa mukana, ja osastomme kirjasto saa aiempaa massiivisemmän ilmeen. Mikroluokkatilaakin on tietävästi tulossa nykyistä enemmän.

Maininnan ansaitsee kuitenkin erityisesti Tuta-klubi, osaston ja killan yhteiskäyttöön suunniteltu, takalla varustettu oleskelutila, jossa niitä parrakkaita voisi kenties nähdä nykyistä enemmän heti opintojen alusta lähtien. Että sellasta.

Mutta miksi sitten asiassa meni niin pitkään, vaikka tahtoa rakennuksen nopeaan pystytykseen oli jo vuonna 1998? Pääsyyinä tähän oli oikeastaan valitun sijaintipaikan lähellä sijaitseva luonnonsuojelualue. Valitusten seurauksena rakennuslupaan sisältyykin sinänsä varsin ymmärrettävä rajoitus, jonka mukaan paalutustöitä ei saa tehdä aprillipäivän ja elokuun viimeisen päivän välisenä aikana. Suotakoon tällä tavoin alueen linnuille pesimärauha, jotta mahdollisuus järjestää perinteikäs Linturetki säilyisi. Thunder-lintu on herkkä muutoksille elinympäristössä. Asetetusta rajoituksesta johtuen paalutustyöt aloitettaneen heti kun lupa saa lainvoimaisuuden, jotta työt saadaan tehdyksi maaliskuun loppuun mennessä. Myöhästy-

minen tästä voisi viivästyttää rakennuksen valmistamista merkittävästi.

Erinäisistä, pääosin kai näistä luonnonsuojelullisista seikoista johtuen prosessi on siis vienyt hieman kauemmin kuin kristallipallostani pystyin keväällä 1998 tulkitsemaan. Tämänhetkisten suunnitelmien mukaan talo on tarkoitus luovuttaa käyttäjille 31. heinäkuuta 2003. Näyttääkin vahvasti siltä, että olen itse jo valmis DI (koputan puuta), kun Prodeko pääsee muuttamaan kiltahuonettaan kenties viimeistä kertaa hyvin pitkään aikaan. Huolimatta mahdollisesta valmistumisestani (koputan jälleen päättäni) sekä siitä, että mainittu pääkirjoitus vuodelta 1998 oli päiväyksen mukaan aprillipäivänä kirjoitettu, pyrkimykseni on olla paikalla kun Lopullinen Muutto, kuten asian tuolloin ilmaisin, tapahtuu. Sen verran kauan tätä nyt on jo odoteltu.

*Sampo Yli-Olli,
päätoimittaja vuosisallia 1998*



Devoted to life's balance.

Datex-Ohmeda tukee terveydenhuollon ammattilaisten työssään - elämän ylläpitämisessä. Olemme maailman johtava anestesia-laitteiden ja -järjestelmien toimittaja ja yksi johtavista tehohoidon laite-toimittajista.

Edustamme Instrumentarium-konsernin ydinliiketoimintaa. Lähes koko liikevaihtomme (641 milj. euroa) kertyy viennistä.

Meitä on kaikkiaan noin 3400, joista n. neljännes työskentelee Suomessa.

 **Datex-Ohmeda**

Devoted to caring for life

www.datex-ohmeda.com

Boordi painaa pitkää CM:ää

Usein ihmetellään, mitä ihmettä ESTIEMin board oikein touhuaa Council Meetingissä. Miksi heillä tuntuu olevan aina jotain ylimääräistä säädettävää? Tässä totuus kulissien takaa, millaista on olla ESTIEMin Boardissa CM Budapestissa 2.-7.11.2001.

CM-reissussa rähjäantyy aina takuuvarmasti. Viimeistään siinä vaiheessa, kun on nukkunut viitenä peräkkäisenä yönä yhteensä vajaat kymmenen tuntia. Board halusi varmistaa rähjäntymiskertoimen heti alusta ja siisä matkustimme yhdessä boardin kanssa junalla. Kustannusten minimointi oli matkanvalintakriteereistä ykkösenä ja näin ollen tuloksena oli keskimäärin 18 tunnin matka noin viidellä junanvaihdolla ilman makuuvaunua. Helmeä...

Saapumispäivä kului boardilta "onneks on viimetippa"-tyyppisten asioiden valmisteluun. Tässä vaiheessa myös uusille jäsen- ja tarkkailijaehdokkaille tulee viime hetken paniikki omien hakemusesitystensä kanssa. Osalla oli esitykset vain perinteisillä kalvoilla, he kun eivät olleet vielä tottuneet ESTIEMin PowerPoint-uskollisuuteen. Illalla ennen tervetuloileitä pidimme ensimmäisen palaverin WG leadereille valmistaa heitä tulevien päivien tehtäväänsä. Toki ehdimme vielä bileisiin huomataksemme, että baarin vaihtorahat olivat tiukassa kentällä uunituoreita suuria seteleitä vaihtaneiden janoisten opiskelijoiden vallattua pubin.

ESTIEMin aamuherätykset ovat raakoja: puoli seitsemältä ylös, oli nukkunut kuinka vähän hyvänsä. Boardille ja järjestäjille aamu-uniset mattimyöhäiset ovat ikuinen itkun ja hammastenkiristyksen paikka, sillä aamun venyminen vastaavasti pakottaa iltapäivän aikataulun joustamaan.

Ensimmäinen GA koostuu pääasiassa boardin vuosikertomuksesta, ilmoituksista, WG:ien esittelystä sekä muista esityksistä. Lounaan aikana board tapasi uudet hakijat, jotka ovat kiinnostuneet ensi vuoden hallituspaikoista. Sen jälkeen hajaannuimme kukin

tahollemme vetämään eri kokouksia. Minun osakseni tuli uusien ESTIEM-aktiivien perehdyttäminen. Kieltämättä tämä on ylivoimaisesti riemukkain kokous: on hauskaa opettaa yhdessä alumniensa kanssa, kumppaan suuntaan siinä ESTIEM Songin kääntymiskohdassa oikein käännytään, ratkottaa muutama hullunkurinen case (tutaopiskelijoita kun ollaan) ja demota, kuinka harjoitus tekee mestarin myös kaljaviestissä.

Yleensä ESTIEMin kokouksissa käy niin, ettei tiukasta aikataulusta johtuen ehdi nähdä itse kaupunkia juuri ollenkaan. Tällä kertaa pääsimme ihailemaan upeasti valaistua Budapestia yökiertoajelubussin ikkunasta, jonka jälkeen päädyimme baariin - tosin vain keskustelaksemme biletyksen ohessa projekteista, kokouksista ja ESTIEMistä yleensä...

Seuraava päivä oli täynnä WG:ja, joten tavallisen tallajaan näkökulmasta voisi kuvitella tämän olevan boardiin hengähdyspäivä kunnan päiväunineen. Ei suinkaan. Käytännössä toimimme WG leaderien juoksupoikina kiikuttaen milloin tietokonetta, milloin fläppitaulua ja vieden aamu-unisia sokkeloisissa yliopistossa oikeisiin huoneisiin. Lisäksi päivämme täyttyi palavereista uusien jäsen- ja tarkkailijaehdokkaiden kanssa. Kävimme läpi heidän esityksensä ja vastailimme viime hetken kysymyksiin. Lounastauko kului uusien projektinvetäjäehdokkaiden kanssa ja iltapäivä yhdessä vuotemme vaikeimmista tilanteista - keskustelussa, jonka tuloksena eräs tarkkailija päätti lykätä jäsenhakemustaan ensi kevääseen ryhmän sisäisten ristiriitojen tähden. Illallisen ja biletyksen väliin oli jälleen ehdettu kokous WG leaderien ja hallituksen hakevien kanssa.

Yleinen säättämiskerroin kasvaa keskimäärin loppua ja viimeistä GA:ta kohden. Maanantain juoksin tukka putkella disketti kourassa etsien tiettyä järjestäjää, joka oli vastuussa kopioimisesta. Äänestyslomakkeet kun oli saatava kopioitua ennen seuraavaan aamun ensimmäistä äänestystä. Päänvaivaa aiheutti se, että meillä ei ollut ehdokasta järjestämään seuraavan syksyn CM:ia. Olimme jo heittänyt täysin toivomme, kun jäsenryhmä toisensa jälkeen kieltäytyi kunniaista pitkälistienkin neuvotteluiden jälkeen. Sormi meni suuhun, kun jopa nykyinen "kiltani" Kaiserslauternissa kieltäytyi tehtävästä. Kehtasivatkin. Silloin Vaasan edustaja saapui paikalle tyyliin deus ex machina. Emme edes villeimmissä päiväunissamme olettaneet yhden epäaktiivisimman jäsenryhmämme tarjoutuvan näin vaativiin tehtäviin.

Viimeisenä päivänä GA:ssa meillä oli siis kaikkiin tehtäviin hakija ja äänestys voitiin suorittaa. Jännitysmomenttia äänestykseen toi se, että erään ryhmän jäsenyys oli muutamasta äänestä kiinni sekä toiselle äänestyskierrokselle mennyt kisa Visionin projektinvetäjän paikasta. Allekirjoittanut oli vastuussa tulosten laskennan seuraamisesta ja sai kasoittain harmaita hiuksia seurattessaan laskentaa sekä muuttuessaan toisen kierroksen lomakkeiksi vartissa, kun meidän piti jo poistua kokoussalista yliopiston sulkiessa ovensa...

Vielä ennen viimeisen illan gaalailallista meille oli aikataulutettu kokous CM:ia sponsoroineen Microsoftin edustajien kanssa. Kiljuin kauhusta, kun minulle kerrottiin tyneen rauhallisesti, että minulla on tasan 15 minuuttia aikaa käydä suihkussa ja pynttäytyä. Onnistuihan se ja nuttura vinossa sitten bailattiin aamuun asti.

Virallisen osuuden ja äänestysten oltua ohi helpotuksen huokaus oli suuri. Olimme selvinneet viimeisestä pinnistyksestämme. Helpotuksen mukana tuli myös haikeus - nyt se on sitten viralliselta osuudeltaan ohi.

Loppukaneetti:

Edellä kirjoitetusta voisi päätellä, että boardin elämä on vain stressiä ja kiirettä. Kyllä, sitä se on CM:n aikana, mutta se on myös paljon muuta. On huikea tunne nähdä, kuinka koko vuoden ponnistelut toteutuvat jossain projektissa, kuinka koko organisaatio puhaltaa yhteen hiileen ja ennen kaikkea - tavata kaikki vuoden aikana tapaamansa ystävät eri puolilta Eurooppaa. Kuorutuksena tämän kakun päällä toimii hauskanpito: on aikas lystiä bilettää yhdessä eri puolilta Eurooppaa kotoisin olevien ihmisten kanssa!

Ami



ESTIEMin boardi 2001 ja suomalaisia estiemereitä

Kari Tanskanen

Logistiikan professori

Pienen tauon jälkeen toimituksemme päätti jatkaa jo perinteikästä proffatreffit sarjaa, joka esittelee osastomme professoreita. Tällä kertaa oli vuorossa Logistiikan professori Kari Tanskanen, jonka huone löytyy Spektrin Duon toisesta kerroksesta kanslian takaa.

Lapsuus ja nuoruus

Kari Tanskanen syntyi vuonna 1959 Mäntyharjulla opettajaperheeseen. Lapsuutensa hän asui järven rannalla kyläkoulussa, jossa hänen äitinsä toimi luokanopettajana ja isä puolestaan opetti Mäntyharjun keskustan koulussa. Lähtökohdat akateemista uraa ajatellen olivat siis kunnossa heti syntymästä lähtien. Mäntyharjulla Kari vietti koko nuoruutensa aina 18-vuotiaaksi asti, jolloin hän lähti opiskelemaan.

Opinnot

Vuonna 1978 Kari haki ja pääsi Teknilliseen korkeakouluun Tuotantotalouden osastolle. Mielenkiintoisena yksityiskohtana Kari mainitsee, että tuohon

aikaan monet Otaniemeen kauempaa saapuneet olivat juuri opettajaperheiden lapsia. Opiskelijaelämää Kari vietti aivan keskivertoteekkarin tyylillä asuen teekkari-
kylässä ensin soluasunnossa ja myöhemmin perhe-
kylässä tulevan vaimonsa kanssa, joka opiskeli biologiaa yliopistolla.

Opiskeluaikanaan Kari oli Prodekon aktiivinen jäsen toimien muun muassa vuoden Poran puheenjohtajana. Erityisen mukavina tapahtumina Kari muistaa excursiot, joista päällimmäisenä on jäänyt mieleen Poran viiniexcursio Ranskaan ja Saksaan. Diplomi-
insinööriksi Kari valmistui vuonna 1985 tehtyään diplomityönsä Saab-Valmetille.

Urahistoria

Valmistumisensa jälkeen Kari työskenteli pienessä konsulttifirmassa ja toimi samanaikaisesti TKK:lla assistenttina. Vuonna 1988 oli vuorossa siirtyminen TAI-tutkimuslaitoksen palvelukseen, jossa työskennellessään Kari teki ensin lisensiaattityönsä ja valmistui lopulta tohtoriksi vuonna 1994.

Heti tohtoriksi valmistumisensa jälkeen Kari sai professorin viran TKK:lta, kun Tuotantotalouden osastolle lahjoitettiin logistiikan professuuri Jyväskylältä. Parhaina puolina työssään Kari mainitsee hyvät opiskelijat, hyvän tutkijaporukan ja työympäristön, sekä työn jatkuvan haasteellisuuden.



Tulevaisuus

Tulevaisuuttaan Kari ei ole paljoakaan suunnitellut, vaan pitää ovia avoimina moniin suuntiin. Varsinaisia toteutettavia haaveita Kari ei osannut suoralta kädeltä sanoa, mutta maailman kiertäminen saattaisi olla yksi vaihtoehto, vaikka hän onkin matkustellut kohtalaisen paljon sekä erilaisissa konferensseissa että perheen kanssa.

Miksi opiskella logistiikkaa?

Toimituksemme pyynnöstä Kari perusteli logistiikan opiskelun hyödyllisyyttä sillä, että alalla on huutava pula hyvistä ammattilaisista. Logistiikka on mielenkiintoinen ja tulevaisuudessa yhä keskeisempään rooliin nouseva alue yritysten toiminnassa, jossa erikoistumisesta huolimatta pitää käyttää monenlaista tietoa laajasti hyväkseen.

Elämänohjeita

Haastattelun lopuksi Kari antoi elämänohjeeksi opiskelijoille sen, että opiskelu on elämää varten eikä päinvastoin. Karin mielestä nykyisin lähdetään uraputkeen jopa hieman liian aikaisin. Kiltatoimintaa Kari pitää erittäin opettavaisena ja hyvänä kokemuksen lähteenä tulevaa työuraa varten.

PROFESSUURI * Logistiikka

SYNTYNYT * 1959

KOTOISIN * Mäntyharjulta

ASUU * Mankkaalla omakotitalossa

PERHE * Vaimo + tytär ja poika

HARRASTUKSET * Lentopallo, lenkkeily, löhöily (saunassa & poreammeessa) sekä hiihto (ei kuitenkaan laskettelu)

MUSIIKKI * Groove FM, myös klassinen ja vanhempi rock

LEMPIRUOKA Makkara

LEMPIJUOMA Olut

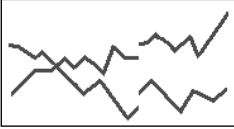
Janne Väänänen ja Esko Eerola

Mon petit quelque chose

*En me réveillant je serais ici toute seule
sans mon petit quelque chose j'aurais sûrement peur
et comme ca tous les jours je vis et je crois
que de mon petit compagnon je n'ai pas le choix
il me réjouit, il me pousse, il me choye un peu
seulement lui dans mon coeur rien n'est dangereux
toute la journée, toute la nuit il est là pour moi
il m'apprend l'importance de faire attention à soi
C'est comment est ce quelque chose, il m'a fait vivre
et il est ici pour tous les gens, il veut te voir rire!*

-MiRa-

Kähmintää vai kiltademokratiaa?



SINGULARITEETTI

Näin erinäisten vaalien ollessa jo turvallisesti ohitse on mahdollista - jopa syytä hieman polhtia ja puida miten kaikki menikään tai miksi lopulta kävi niin kuin kävi. Vaikka edustajistovaalit olivat pitkälti sitä samaa ja vanhaa, olivat kiltamme tämänkertaiset vaalit enemmän kuin poikkeukselliset. Harvinaisuus ei johtunut pelkästään siitä, että vaalien lopputuloksena muodostettiin ennen kokematon tyttöhallitus, vaan vaalit myös korostivat monia aikaisempia piirteitä tuoden esille myös täysin uusia puolia kiltamme demokratiasta.

Kiltojen ja vastaavien opiskelijayhteisöiden ongelmanahan ei useinkaan ole ollut hallinnon perusongelma, eli kuinka saada parhaat edustajat heille parhaiten sopiviin virkoihin. Ongelmana on pikemminkin ollut kuinka saada ylipäänsä ketään edes asettumaan ehdolle tiettyihin virkoihin. Prodeksossa kyseistä ongelmaa ei ole useinkaan kohdattu. Kiltalaisten ollessa varsin kunnianhimoisia ja suositushakuisia sanaan "hallitus" on aina liitetty paljon lumoa ja kimallusta. Lisäksi intoa ainakin jonkinlaisiin kiltahommiin on löytynyt lähes jokaiselta, hallitustoiminnan ollessa siitä vain yksi, joskin varsin merkittävä alue.

Silti ongelmamme on usein ollut vaaleihin liittyvä sekä ehdokkaiden että äänestäjien fatalismi, jonka seurauksena monet äänestykset ovat muuttuneet vain muodollisuuksiksi ja paikalle saapuneiden viihteeksi. Tyypillisesti virkoihin on hakenut aina yksi niin vahva tai kannatuksensa etukäteen hyvin valmistellut ehdokas, että muut tehtävää harkinneet ovat joko jättäytyneet kisasta tai räpököineet vaaleihin asti vain osoittaakseen peräänantamattomuutensa. Silti voittaja on ollut jo ennen laskennan loppua sekä realististen äänestäjien että ehdokkaiden tiedossa.

Tuoreimmissa vaaleissa koettiin monta harvinaisen tiukkaa tai ainakin ennalta arvaamatonta kamppailua. Kokouksen alkuvaiheessa salin ollessa vielä niin ikään ennen kokemattoman täynnä, ehdokkaat joutuivat todella perustelemaan pätevyytensä kurssikavereidensa edessä. Kokouksen kuitenkin venyessä luvattoman pitkäksi riippumattomimmat äänestäjät kaikkosivat salista jäljelle jäädessä vain suuria intressejä valinnoissa pitäviä, joko jo valittuja tai vielä ehdolle asettuvia ehdokkaita. Seuraus oli perinteinen ja johti vallan luovuttamiseen jo valituille ehdokkaille ennen vaalien päättymistä. Ja jälleen suppea ja tiivis kaveriporukka pääsi valitsemaan toisensa.

Muutenkin vaalien vastakkainasettelu oli alkupuolella harvinaisen jyrkkä etusalin kakkosten kisatessa virastata toiseen takaosan kiltajäärien äänivaltaa vastaan. Tuloksissa kuitenkin nuoremmat voittivat, ja hallitusvuosikurssit kapenivat varsin homogeeniseksi spektriiksi akateemisen keski-ään jäädessä huomattavan alas. Ylijäävät tieteenharjoittajat - niin nuoremmat kuin vanhemmatkin - ripoteltiin sitten sekalaisiin toimihenkilövirkoihin.

Edustuksellinen demokratia suunniteltiin aikoinaan suuria massoja varten kun päätösten haluttiin syntyvän yhdessä mutta tehokkaasti. Niin tiiviissä yhteisössä kuin killassamme sen toimivuutta rajoittavat ihmisten hyvä tunteminen ja liian arkinen vuorovaikutus. Tämän seurauksena Prodekon hallitus ei ole koskaan ollut mahdollisimman hyvin koko killan kattava edustajisto, vaan aktiivisista kiltalaisista koostuva kaveriporukka, toimihenkilöiden ylähuone. Näimme jälleen, että saataessa aikaiseksi esimerkiksi jo viidenkin ihmisen lobby suosituspuheineen on sen äänestysvoima kiltamme vaaleihin päätyvien opiskelijoiden mittakaavassa huomattava ja lopputulos pitkälti sen mukainen.

Irlantilainen kirjailija ja vaikuttaja George Bernard Shaw esitti aikanaan, että demokratia on väline, joka

varmistaa sen, ettemme saa parempia hallitsijoita kuin ansaitsemme. Kaiketi näin onkin, tai ainakin silloin, kun äänestykseen ei saavuta tai sieltä poistutaan kesken. Ehkä vanhempia kiltalaisia ei todella kiinnostanut kuka asioita enää heidän koulussaoloaikanaan hoitaa: Ei kukaan rahastonhoitaja ehdi siinä ajassa saattaa kiltaa selvitystilaan, opintovastaava tuplaamaan teknistä kokonaisuutta tai uusmediakeisari korjaamaan killan nettisivuja.

Vaikka en näe syytä epäillä valitun hallituksen kykyä suoriutua sille annetuista tehtävistään, sen suurimpana haasteena luoda tai korostaa yhteyksiään muuhun kiltaan. Sillä kai Prodekossa on yhä kyse muistakin kuin niistä opiskelukavereista, joita tapaa päivittäin laskareissa tai omissa tupaantulijaisissaan?

Kaikesta huolimatta, onnittelut uudelle hallitukselle ja toimihenkilöille!

Puheenjohtaja
Sihteeni
Rahastonhoitaja
Isäntä
Sisä- ja kulttuuriministeri
Fuksikapteeni
Uusmediakeisari
Opintovastaava
Ulkoministeri
Yrityssuhdevastaava
Excumestari

Merja Nurminen
Hanna-Kaisa Sävelkoski
Maija Hellman
Maija Kaukonen
Liisa Ikonen
Mikko Rönkkö
Mikko Laine
Anni Kauranen
Eeva-Kaisa Ahonen
Markus Mäkelä
Juhani Kankaanpää

Prodekon joukkue valtakunnallisessa teekkarijäynäkilpailussa

Tekniikan akateemisten liiton TEK:n teekkarivaliokunnan valtakunnallinen teekkarijäynäkilpailu järjestettiin tänä vuonna keskiviikkona 31.10 Savonlinnassa. TKY:a kilpailussa edusti prodekolaisten kuusihenkinen Pro Jaeynae-joukkue.

Aiemmin tänä keväänä Bergholmin Antin perustama Pro Jaeynae -ryhmä osallistui vappuviikolla TKY:n jäynäkilpailuun. Aiheenamme oli tuolloin ”Suu- ja sorkkatautia Vantaalla” ja suorittavassa portaassa sellainen joukko kuin Bergholm itse, Eero Soralahti, Olof Hoverfält, Paula Helin, Timo Ala-Risku, Riku Sauso ja Antti Tenhiälä. Jäynämme selvisi tuolloin kovatasoisen mutta osallistujamäärältään kovin suppean kilpailun voittajaksi. Palkinnoksi menestyksestä saimme TKY:n sponsoroiman saunaillan, edustusoi-keuden valtakunnalliseen kilpailuun sekä parisataaki-loisen betoni-romurauta-kiertopalkintohässäkän.

Valtakunnallisen kilpailun perinteisiin kuuluu, että tapahtuman ajankohta ja paikka pidetään mahdollisimman pitkään salassa paitsi tietenkin yleisöltä niin myös itse kilpailijoilta. Niinpä sitten saimmekin kutsumme vasta perjantaina 26.10. Alle viikon varoitusaika aiheutti sen, että melkein puolet joukkueestamme ei saanut speksaakkelia sovitettua aika-tauluunsa. Nopean rekrytoinnin ansiosta kokoonpanomme oli lopulta Antti Bergholm, Eero Soralahti, Eeva-Kaisa Ahonen, Tuija Heinonen, Olof Hoverfält ja Antti Tenhiälä.

Niinä parina valmistautumispäivänä, jotka ryhmällemme jäi, yritimme valmistella jäynärunkoja ideoinnin ja varustamisen tasolla mahdollisimman pitkälle. Pyrimme tällä välttämään

kustannuksia ja kiirettä itse suorituksen aikana. Yllättävän kiireiseksi yltäneen valmistelun jälkeen pääsimme tiistai-iltana starttaamaan kohti vasta aiemmin päivällä kilpailupaikaksi ilmoitettua Savonlinnaa.

Kilpailun alku

Keskiviikkona kello 9 kerääntyivät jäynäjoukkueet ja ylituomarihotelli Seurahuoneen kongressitiloihin julistamaan kilpailun avatuksi. Olimme paikalla tarmokkaina, koska yllätykseksemme TEK oli järjestänyt joukkueille hotellimajoituksen ja pääsimme nukkumaan lyhyeksi jääneen yön auton sijasta kunnan sängyssä. Aamun suureksi pettymykseksi osoittautui, että Lappeenrannasta ja Turusta ei ollut saapunut edustusta lainkaan. Niinpä palkintosijat jaettaisiin tänä vuonna TKY:n, TTKK:n ja Oulun teekkarien kesken.



Joukkue varustettuna UMTS-jäynään

Aloitustilaisuudessa TEK:n juristi varoitteli meitä aiempina vuosina käräjille päätyneistä ideoista, jotka olivatkin ainakin minun mielestä kovin luovia ja osoitivat vain tiettyjen tahojen järkyttävää pienimielisyyttä. Esimerkkinä tästä mainittakoon vaikkapa ”Forssan kaupunki haettu konkurssiin” -lööppi. Kunniaksemme pystyimme toteamaan myös, että Otaniemen joukkueet voittivat murskaten muut paitsi seuraamusten määrässä niin myös tasossa aina maanpetossyyteharjintaa myöten.

Vakuuttuneina, etteivät terroristi- ja ruttoaiheet olisi tänä vuonna kovinkaan kovassa suosiossa, aloitimme hyökkäyksemme aamuisen pahaa-aavistamattomien savolaisten keskuuteen. Jokaisen joukkueen tuli vuorokauden aikana suorittaa kolme jäynää, joista yhdelle oli määrätty siten puitteet, että sen aiheen piti löytyä tietyltä sivulta aamun lehdessä. Olosuhteet sallivat meidän käyttää aika pitkälle valmiiksi suunniteltuja aiheita, joten pääsimmekin pian iskemään ensimmäisellä suorituksella.

Itä-Savon UIMTS-verkko

Ensimmäisen jäynämme ideana oli mennä erityisen huomiota herättävästi mittailemaan maata kaupungin keskeisimmille paikoille. Kyselijöille sitten kerroimme rakentavamme kolmannen sukupolven kännykkäverkkoa. Jaoimme lisäksi tiedotteita, joissa kerrottiin yllättäviä seikkoja mm. kännykänkäytön terveysvaikutuksista, sekä kyselylomakkeita, joissa oli kysymyksiä liittyen edellä mainittuun tiedotteeseen. Kysymyksistä esimerkiksi mainittakoon: ”Oletteko huomannut ruoan kypsytävän mikroaaltouunissa nopeammin GSM-verkon käyttöönoton jälkeen? kyllä/en”, ”Onko valtion lisärahoitus Soneralle mielestänne vastuutonta/typerää?” ja ”Onko teitä ikinä tätä aikaisemmin teekkarijäynänyt? joskus/vähän väliä”. Näistäkin huolimatta saimme etenkin opettajainkoulutuslaitoksen opiskelijoilta lomakkeita huolellisesti täytettyinä takaisin. Lisäksi monet savolaiset mukaan lukien eräskin Mäkitorpan myyjä jäivät pidemmäksikin aikaa vaihtamaan mielipiteitä tästä kuumasta aiheesta.

Puolustusvoimien kalustoa Saimaassa

Toisessa jäynässä käytimme sitten Helsingistä tuotua raskasta kalustoamme. Puimimme Eeron täydelliseen sukellusvarustukseen ja eristimme pienen alueen keskustan satamasta. Taas ilmaantui paikalle joukoittain uteliaita ohikulkijoita. Näitä sitten poimimme kuvattavaksi haastatteluun. Yllättävän paljon ihmiset särmäävät televisiokameran edessä, sillä nytkin haastateltavat poikkeuksetta vastasivat ehkä hiukan epäluuloisen näköisinä mutta kuolemanvakavina mm. kysymykseen: ”Onko teihin Saimaassa uidesanne ikinä tarttunut puolustusvoimien kalustoa tai patruunoita?” Lisäväriä tapahtumaan toi myös eristetyn alueen matonpesu kielletty -kyltti ja muu satamaluocella kyseenalainen materiaali.

Euro tulee - ota koppi

Illan pimetessä ja Savonlinnan yöelämän jo kutsuessa lähdimme vielä viimeiseen iskuumme. Valitsimme keskustasta vilkkaan pankkiautomaatin, johon päälystimme uuden näppäimistön. Tämän näppäimistön numerot olivat perinteisessä laskukonejärjestyksessä, kun taas aidossa tapauksessa niiden järjestyksen pitäisi olla puhelinmallinen. Niinpä tämä automaatti ei huo-



”Pittääkö nää kortitkin ny vaihtoo?”

linut syötettyjä tunnuslukuja lainkaan. Selitykseksi liitimme automaattiin ilmoituksen, että vanhanaikaiset pankkikortit olisi vaihdettava lähimmässä konторissa euroyhteensopiviksi. Vasta tämän jälkeen voisi uudistetuista automaateista nostaa rahaa. Järjestelystä tuli yllättävän aidon näköinen ja saimmekin muutamia tosin hieman ehkä päihtyneitä asiakkaita hommaan narutettuakin. Aikaisen tilanteeseen puuttumisen ansiosta yhtäkään korttia ei kuitenkaan speaktaakkelin aikana menetetty.

Tulosten julistus

Vietettyämme jäynäämisen jälkeen iltaa mm. hotellin saunassa, Saimaassa, paikallisissa baareissa ja eräässäkin paikassa, minne ei olisi pitänyt lainkaan mennä, päädyimme viimein vaihtelevalla aikataululla nukkumaan ja valmistautumaan paluumatkaan. Aamulla tuli joukkueiden kuitenkin vielä kerääntyä kuulemaan ylituomariston tuomio. Kunniainaintoina jaettiin Vuoden paras jäynä Tampereelle, Vuoden paskin jäynä Ouluun ja saimmehan mekin jonkun maininnan, mutta Vuoden teekkarijäynääjiksi 2001 julistettiin Oulun joukkue. Oulu sai viimevuoden voittajan, Lappeenrannan, edustajalta kiertopalkinnon, jolle oli käynyt jotakuinkin samoin kuin meidän TKY:n palkinnolle, sillä sekin oli vuoden kuluessa kokenut kovia ja pienentynyt murto-osaan edelliskerrasta. (Me hukkasimme TKY:n palkinnon tyystin heti Vappuna.)



Yleistä hämmennystä keskustassa

Voittajien jäynät

Voittajajoukkueen jäynät olivatkin aika nokkelia ja voin ne tässä lyhyesti esitellä. Ensimmäisessä koitoksessa oululaiset laitoivat yhden edustajansa lääkärin valkoisessa takissa kuljettamaan jäädytettyä maksaa paikallisbussiin. Siellä hän sitten päivitteli kustannusten leikkauksia terveydenhuollossa ja kyseli reitti-ohjeita Helsingin matkaa varten. Toisessa jäynässään joukkue vieraili paikallisissa asunnoissa ”mittaamassa veden laatua”. Vessanpöntöstä koukittua näytettä jäätettiin tutkimaan asiakaan tiloihin ja olipahan ihmisillä pokassa pitelemistä, kun tutkija monimutkaisen mittausprosessinsa jälkeen otti putkesta huikan. Viimeisessä iskussaan joukkueen edustajat kävivät rautakaupoissa tutustumassa vessanpönttötarjontaan. Pienen tinki-misen jälkeen tulikin aika kokeilla laitteita, johon myyjät antoivat tietenkin aina myös luvan. Myyjille tuli kuitenkin melkoisena yllätyksenä, että pöntöt testattiin housut kintuissa ja ”alan” lehteen syventyen.

Reissun opit

Tuleville Prodekon jäynääjille välitettäköön tässä yhteydessä kilpailusta kertyneet kokemukset. Ensinnäkin menestymiseen vaaditaan aina, että jäynien esittely tuomaristolle on viimeisen päälle valmisteltu, ja tässä ei mikään menetelmä peittoa videokuvaa. Toisekseen jäynääminen on ihan mukavaa hommaa, eli kannattaa ehkäpä kokeilla esimerkiksi ensi Vappuna TKY:n kisassa.

Lopuksi välitettäköön kiitokset kaikille joukkueemme tukijoille. Tarpeellista materiaalia saimme tälläkin kerralla useilta yhdistyksiltä sekä yksittäisiltä henkilöiltä.

Lisää kuvia suorituksistamme löytyy osoitteesta www.hut.fi/~ohoverfa/Jayna/index.html.

Pro Jaeynae –joukkueen puolesta,

Antti Tenhiälä

Helsingissä 6.11.01

I C L I N V I A

T I E T O Y H T E I S K U N N A N T O T E U T T A J A

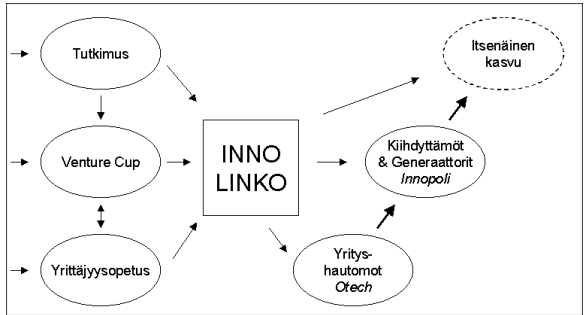
Pohjoismaissa toimiva ICL Invia on erityisesti internet-teknologiaa hyödyntävien liiketoimintasoventusten kansainvälinen edelläkävijä. Yhtiön ydinliiketoimintaa ovat e-bisnes-ratkaisut, jotka integroituvat perussovelluksiin ja toimialajärjestelmiin ja vaativat tuekseen tietoteknisen infrastruktuurin. ICL Invia konsultoi, suunnittelee, toteuttaa ja operoi kaikkia näitä osaluueita.

ICL Invian liikevaihto tilikaudella 2000/2001 oli 332 miljoonaa euroa ja yhtiön palveluksessa oli 2400 henkilöä.

No momentum? No hätä. Innolinko tarjoaa alkuvauhdin...

Eräänlainen autotalli? Kiltahuone yrittäjille? Hiekkalaatikko aloiteville yrittäjille? Kyllä vain sekä enemmän. Innolinko linkoaa kasvu-uralle opiskelijoiden ja tutkijoiden uudet liikeideat. Innolinko on Teknillisen korkeakoulun ja Otaniemen teknologiakylän uusi varhaisen vaiheen yritysautomo. Innolinko toimii esihautomona ennen siirtymistä varsinaiseen hautomoon ja tarjoaa ensimmäisen kodin sopiville projekteille sekä juuri perustetuille yrityksille. Yhdessä Venture Cup -liikeideakilpailun, Innovaatiokeskuksen sekä muiden yrittäjyyttä tukevien organisaatioiden kanssa tavoitteena on uusien kasvuyrityksien synnyttäminen Otaniemen alueelle.

Ajatuksena konsepti on ollut olemassa jo jonkin aikaa, jolloin se tunnettiin nimellä teekkarihautomo (huom. ei siis hautaamo, jonne teekkarit häviäisivät valmistumatta koskaan :-). Otaniemen hautomomallin kehittämiseen osallistuivat allekirjoittanut, Yritysstrategian ja kansainvälisen liiketoiminnan laboratorio sekä Otaniemen teknologiakylä. Muun muassa Tampereelta ja Tukholmasta on hyviä kokemuksia vastaavanlaisista, korkeakoulun yhteydessä toimivista hautomoista.



Innolinko yhdistää liikeideoiden synty lähteet ja hautomot.

Innolinko toimii Otaniemen teknologiakylän tiloissa itsenäisenä yksikkönä. D-rakennuksen toisesta kerroksesta on varattu noin 200 m² tilaa uusille yritys-hankkeille. Tilojen ja toimistopalveluiden lisäksi yrittäjät saavat konkreettista tukea ensimmäisten askelten ottamisessa ja yrityksen perustamisessa.

Ensimmäinen pilottiyritys otettiin sisään Innolinkoon kesäkuun alussa. Monille kiltalaisille tuttu Jamera Networks, joka osallistui myös Venture Cup -kilpailuun, kasvaa pian jo ulos Innolingosta. Risto Pietilä, yksi perustajista, toteaa: "Innolingon apu on jättänyt yrittäjän ajan tärkeimpään, liiketoiminnan kehittämiseen ja käynnistämiseen. Suosittelen lämpimästi konseptia kaikille teekareille, jotka mielivät yrityksen perustamista!" Risto valittiin myös Prodekon ensimmäiseksi start-up -koordinaattoriksi, mikä johtanee tiiviiseen yhteistyöhön killan ja Innolingon välillä.

Innolinko on avoinna opiskelijoille ja tutkijoille, joilla on tarvetta toimitilalle ja tavoitteena uuden kasvuyrityksen perustaminen. Innolinkoon hakemiseksi tarvitaan liiketoimintasuunnitelman luonnos. Valinta perustuu yrittäjien haastatteluun, jossa yhdessä mietitään, onko Innolinko sopivin vaihtoehto hankkeelle. Tämän syksyn aikana on tavoitteena tarjota aloituspaikka muutamalle uudelle liikeidealle, vuosittain Innolinko voi tarjota tilaa 10-12 hankkeelle. Innolingon toimitila ja osa palveluista ovat hankkeiden käytössä korvauksetta määräajan, jonka jälkeen mietitään yhdessä jatkoa: Otaniemen teknologiakylää, Innopolia tai itsenäistä kasvua.

Projekti-koordinaattori Tuomas Maisala

Lisätietoa:

www.otech.fi/innolinko
tuomas.maisala@hut.fi
040-5955547

tai tule juttelemaan, koordinaattorin löytää varsin usein K153:sta :-)

Tuotantotalouden osastolta

valmistuneet

diplomi-insinöörit

3.10.2001

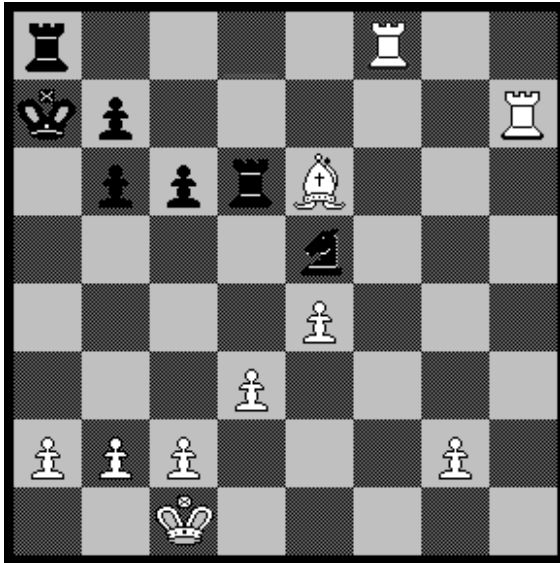
- Tomas Blomberg *Improving the Sales Process in a Global Organization Using Enterprise Application Integration* (TU-22 / Lillrank)
- Tero Heikkilä *Learning in Internal Corporate Ventures* (TU-91 / Autio)
- Mikko Pulkkinen *Development of the Sales Process of a Complex Software Product* (TU-91 / Autio)
- Mika Solanti *Piirustusarkiston ja -kopiointin logistiikka* (TU-22 / Tanskanen)
- Pekka Turunen *Transferring Lessons Learned Between Projects in Inter-Company R&D* (TU-22 / Artto)

21.11.2001

- Sami Piispala *Development of an Inquiry-to-Invoice Process and its Performance Measures in a Case Company* (TU-22 / Eloranta ja Smeds)

Prodeko vs. Laszlo

Part XX V (b)



Prodekon siirto: Kb8 - a7

Kuningas Prodeko tekee väistöliikkeen
välttääkseen sortuvaa länsitornia